

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพร้อมนำเสนอตามหัวข้อที่สำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ และแนวคิด เกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน
 - 1.1 การจัดการศึกษาเอกชนในปัจจุบัน
 - 1.2 การศึกษาโรงเรียนเอกชน
 - 1.3 แนวนโยบายในการจัดการศึกษาเอกชน
2. ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน
 - 2.1 พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ
 - 2.1.1 พฤติกรรมแบบให้การสนับสนุน
 - 2.1.2 พฤติกรรมแบบมีส่วนร่วม
 - 2.1.3 พฤติกรรมแบบมุ่งความสำเร็จของงาน
 - 2.2 ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน
 - 2.2.1 ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
 - 2.2.2 การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 2.3 ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน
 - 2.3.1 การได้รับการปรึกษาหารือ
 - 2.3.2 การได้รับสนับสนุนทางอารมณ์
 - 2.4 พฤติกรรมการสอนของครู
 - 2.4.1 การวางแผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.4.2 การจัดการเรียนรู้
 - 2.4.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3. หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน
4. ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน
 - 4.1 งานวิชาการ
 - 4.2 งานงบประมาณ
 - 4.3 งานบริหารงานบุคคล
 - 4.4 งานบริหารงานทั่วไป
5. บริบทโรงเรียนเอกชน เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาเรื่องปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนเอกชน
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน

หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน

1. การจัดการศึกษาเอกชนในปัจจุบัน

1.1 การศึกษาเอกชน

การศึกษาเอกชน หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่เอกชนหรือคณะบุคคล เป็นผู้จัดขึ้นโดยอาศัยทรัพยากรการบริหารหลักที่เป็น (Man Power) ทุนทรัพย์ (Money) วัสดุ (Material) และการจัดการ (Management) ของภาคเอกชน การจัดตั้งก็เพื่อวัตถุประสงค์อันจำกัด สำหรับบุคคลเฉพาะกลุ่มเท่านั้น สำหรับองค์ประกอบของการศึกษาเอกชน ดังนี้

1.1.1 ผู้จัดกิจกรรมเป็นเอกชนหรือบุคคลหรือคณะบุคคล กรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการก็จะดำเนินการในฐานะเอกชน ผู้จัดกิจกรรมดังกล่าวมีชื่อเรียกต่างๆ กัน ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน เจ้าของผู้จัดการ

1.1.2 ทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษา ซึ่งได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา ที่ดิน สิ่งก่อสร้างวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนงบประมาณจะได้มาจากเอกชนเป็นหลัก

1.1.3 วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาเป็นการจัดเพื่อประโยชน์

อันจำกัดสำหรับบุคคลเฉพาะกลุ่มมิได้ให้กับบุคคลทั่วไป

1.1.4 ผู้เรียน โดยปกติผู้เรียนจะเป็นบุคคลที่มีพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจในระดับเดียวกัน ในการนี้หากผู้เรียนรวมกันทุกพลัดมากกว่า 7 คน ขึ้นไป สถานที่นั้นก็จะได้ชื่อว่าเป็นสถานศึกษาเอกชนตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษาเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2538 อ้างใน นิศารัตน์ เหลือผล, 2550, หน้า 43-44)

การจัดการศึกษาเอกชน ถือได้ว่าเป็นการจัดการศึกษาที่มีโรงเรียนเอกชนทำหน้าที่ดำเนินการในการขับเคลื่อนกระบวนการทางการศึกษาที่นอกเหนือจากการจัดการของรัฐ โดยบทบาทสำคัญของโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย

1. การแบ่งเบาภาระของรัฐ กล่าวคือ โรงเรียนเอกชนสามารถแบ่งเบาภาระของรัฐในเรื่องการจัดการศึกษาให้เยาวชน ซึ่งมีทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียนทำให้รัฐสามารถประหยัดเงินงบประมาณในการลงทุนด้านการศึกษาได้เป็นจำนวนมาก

2. เป็นโรงเรียนใกล้บ้าน โดยโรงเรียนเอกชนส่วนมากเป็นโรงเรียนที่อยู่ในแหล่งชุมชนเกือบทุกชุมชน ถือว่าเป็นโรงเรียนใกล้บ้าน มีการคมนาคมที่สะดวก จึงสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองในเรื่องความสะดวกสบายและการประหยัดเวลา รวมทั้งค่าพาหนะในการเดินทางไป-กลับของนักเรียน

3. ให้บริการเด่นเป็นพิเศษ โดยโรงเรียนเอกชนสามารถให้บริการที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษสนองความต้องการของกลุ่มคนได้เป็นอย่างดี เช่น อาหารกลางวัน พาหนะรถรับ-ส่ง หอพัก และสามารถจัดหลักสูตรพิเศษทั้งในเรื่องการฝึกอบรมด้านคุณธรรม จรรยาบรรณ การฝึกทักษะ ทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี กีฬา และอื่นๆ

4. ช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพการศึกษา โดยโรงเรียนเอกชนสามารถส่งเสริมเสรีภาพด้านการศึกษา คือ ช่วยให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีโอกาสในการเลือกสถานศึกษาได้หลากหลายยิ่งขึ้นโดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนที่ดี มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงจะเป็นคู่แข่งกับโรงเรียนของรัฐ จึงเป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้นและยังเป็นการขจัดหรือลดการผูกขาดในการจัดการศึกษา

5. การบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว โดยโรงเรียนเอกชนมีการ

บริหารจัดการที่มีอิสระ บริหารงานด้วยระบบธุรกิจ ซึ่งคล่องตัวมากกว่าระบบราชการ จึงสามารถลดขั้นตอนและระเบียบวิธีการในการสั่งการ บังคับบัญชา สามารถตัดสินใจ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านต่างๆ ตลอดจนบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่ ทำให้ประหยัดเวลางบประมาณและกำลังคนซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการบริหารที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความคล่องตัว ในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ดำเนินกิจการโดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านระเบียบ ข้อบังคับเหมือนโรงเรียนภาครัฐทำให้สามารถปรับเปลี่ยนและเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ การศึกษาที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและ ทันเหตุการณ์

6. พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการเรียน การสอนได้อย่างมีคุณภาพทัดเทียมกับโรงเรียนของรัฐ โดยพิจารณาได้จาก คะแนน ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา และ จากคะแนนการทดสอบมาตรฐานอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักศึกษาเอกชนประเภท อาชีวศึกษา พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนภาครัฐ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน, 2556)

1.2 ประเภทของโรงเรียนเอกชน

โรงเรียนเอกชน ในฐานะเป็นสถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่า จะเป็นโรงเรียนในระบบ หรือโรงเรียนนอกระบบ ที่มีใช้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สามารถจำแนกประเภทของโรงเรียนเอกชน ดังนี้

1.2.1 โรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนด จุดมุ่งหมายวิธีการศึกษาหลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1.2.1.1 ประเภทสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษา ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาลและอนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย)

1.2.1.2 ประเภทอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตาม หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ

ในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งนี้ โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาและประเภทอาชีวศึกษาให้รวมถึงโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในลักษณะโรงเรียนการกุศล โรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

1.2.1.3 ประเภทนานาชาติ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศ หรือหลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ

1.2.2 โรงเรียนนอกระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่ ประเภทสอนศาสนา ประเภทศิลปะและกีฬา ประเภทวิชาชีพ ประเภททกวาดวิชา ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต นอกจากนี้โรงเรียนนอกระบบยังรวมถึงสถาบันศึกษาปอเนาะ ซึ่งเป็นปอเนาะที่ได้รับการจดทะเบียนอนุญาตให้จัดตั้งเป็นสถาบันศึกษาปอเนาะที่ไม่ประสงค์จะจัดตั้งเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม กำหนดสอนเฉพาะศาสนาอิสลาม การจัดการเรียนการสอนเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่มีหลักสูตรเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการอ่านการอรรถอธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน และวิชาภาษาอาหรับ ไม่มีระบบชั้นเรียน ไม่กำหนดเวลาเรียนที่แน่นอน จะใช้เวลาเรียนเท่าใดก็ได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนและการประเมินผลของโต๊ะครู ปัจจุบันรัฐบาลได้ส่งเสริมสถาบันศึกษาปอเนาะเหล่านี้ เป็นสถาบันสังคมเพื่อการเรียนการสอนตามหลักศาสนาอิสลาม ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตตามวัฒนธรรมอิสลาม ความต้องการของชุมชน และรวมถึงศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) ซึ่งเป็นสถานที่อบรมเด็กเล็กคู่กับมัสยิด เปิดสอนวันเสาร์-อาทิตย์ หรือช่วงเย็นของวันธรรมดา (ยกเว้นวันศุกร์ ซึ่งเป็นวันหยุดของศาสนาอิสลาม) การจัดการเรียนการสอนใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาพหุภูมิประจำมัสยิด พ.ศ. 2548 ภาษาส่วนใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่นและมลายูกลาง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2556, แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2556-2560)

1.3 โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา

การจัดการศึกษาประเภทสามัญศึกษา คือ การศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 การจัดระบบการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545) ประกอบด้วยการศึกษาซึ่งจัดไว้ไม่น้อยกว่า 12 ปี ครอบคลุม 3 ระดับ คือ

1.3.1 ระดับก่อนประถมศึกษา การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา โดยปกติเป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีอายุสามปีถึงหกปี เพื่อเป็นรากฐานชีวิตและการเตรียมความพร้อมของเด็กทั้งร่างกายและจิตใจสติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ และการอยู่ร่วมในสังคม

1.3.2 ระดับประถมศึกษา การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งวางรากฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ และความสามารถขั้นพื้นฐานโดยปกติใช้เวลาเรียนหกปี ซึ่งเด็กที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับทุกคนได้เข้าเรียนและเรียนจบหลักสูตรการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 17 กำหนดให้เด็กที่อายุย่างเข้าปีที่เจ็ด ต้องเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาขั้นบังคับ

1.3.3 ระดับมัธยมศึกษา การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1.3.3.1 การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ ต่อจากระดับประถมศึกษา เพื่อให้รู้ความต้องการความสนใจและความถนัดของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนความสามารถในการประกอบกรงานและอาชีพตามควรแก่วัย โดยปกติใช้เวลาเรียน 3 ปี ตามนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นฐานจาก 6 ปี เป็น 9 ปี เป็นการศึกษาภาคบังคับ

1.3.3.2 การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นรากฐานสำหรับการศึกษาต่อเนื่องระดับอุดมศึกษาหรือการประกอบอาชีพรวมทั้งการพัฒนาคุณธรรมเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาเอกชนในปัจจุบัน เป็นกิจกรรมการศึกษาที่เอกชน

หรือคณะบุคคลเป็นผู้จัดขึ้น โดยอาศัยทรัพยากรการบริหารหลักที่เป็นทุนทรัพย์ วัสดุ และการจัดการ ซึ่งถือได้ว่าการจัดการศึกษาที่มีโรงเรียนเอกชนทำหน้าที่ดำเนินการในการขับเคลื่อนกระบวนการทางการศึกษาที่นอกเหนือจากการจัดการของรัฐ โดยบทบาทสำคัญของโรงเรียนเอกชน การแบ่งเบาภาระของรัฐ เป็นโรงเรียนใกล้บ้าน ให้บริการเด่นเป็นพิเศษ ช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพการศึกษา การบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพทัดเทียมกับโรงเรียนของรัฐ

2. การศึกษาโรงเรียนเอกชน

การจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชน สำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 1-2 อ้างถึงใน ชีชมพร ศิริจันทร์พันธ์, 2555, หน้า 55) ดังต่อไปนี้

2.1 ส่งเสริมและประสานงานการศึกษาเอกชนและดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน

2.2 เสนอนโยบายยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน กำหนดกฎระเบียบและเกณฑ์มาตรฐานกลางในการจัดการศึกษาเอกชน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการการประกันคุณภาพ การวิจัย และการพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเอกชน

2.3 ดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนทางการศึกษาเอกชน การอุดหนุนการศึกษาเอกชน ตลอดจนติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน

2.4 เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูล และข้อมูลทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน ตลอดจนติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน

2.5 ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย สรุปการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนเป็นการส่งเสริมประสานงานดำเนินการไปตามกฎหมายและการทำงานร่วมกันได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

สรุปได้ว่า การศึกษาโรงเรียนเอกชน เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่ส่งเสริมและประสานงานการศึกษาเอกชนและดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน เสนอนโยบายยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน กำหนดกฎระเบียบและเกณฑ์มาตรฐานกลางในการจัดการศึกษาเอกชน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการการประกันคุณภาพ การวิจัย และการพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเอกชนดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนทางการศึกษาเอกชน การอุดหนุนการศึกษาเอกชน ตลอดจนติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูล ตลอดจนติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

3. แนวนโยบายในการจัดการศึกษาเอกชน

ในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550-2554) และฉบับที่ 11 (2555-2559) ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้มีภูมิคุ้มกันพร้อมรับความเปลี่ยนแปลง ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงได้กำหนดเป็นแนวนโยบาย ดังต่อไปนี้

3.1 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้นำนโยบายด้านสังคม โดยเฉพาะด้านการศึกษาที่มีการเร่งปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ มุ่งมั่นที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึง โดยคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เสริมสร้างความตระหนักในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสามานฉันท์ สันติวิธี วิถีชีวิตประชาธิปไตย พัฒนาคน โดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนาและสถาบันการศึกษา การจัดการศึกษาจะเน้นการกระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชน เพื่อให้การศึกษาสร้างคนและสร้างความรู้สู่สังคม คุณธรรม คุณภาพ สมรรถภาพและประสิทธิภาพ โดนกำหนดเป็นนโยบายและเป้าหมาย ปี พ.ศ. 2550-2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, หน้า 2 อ้างถึงใน ชีชมพร

ศิริจันทพันธ์, 2555, หน้า 56) ดังนี้

1.3.1 เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรม นำความรู้ สร้างความตระหนัก สำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีชีวิตประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนาและสถาบัน การศึกษา โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังค่านิยมในการนำคุณธรรมเป็นหลัก ในการดำเนินชีวิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.3.2 ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้กว้างขวางทั่วถึงมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและขยายโอกาสทางการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ภายในระยะเวลา 3 ปี

1.3.3 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ โดยมี เป้าหมายให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพทางการศึกษาสูงขึ้นทุกระดับและ ประเภทการศึกษา

1.3.4 กระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่และสถานศึกษา โดยมี เป้าหมายให้เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการ

1.3.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคเอกชนและท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายให้มีการจัดการศึกษาสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของ ชุมชนและท้องถิ่น

1.3.6 พัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัด ชายแดนใต้ โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนและประชาชนได้รับการศึกษาที่บูรณาการกับวิถีชีวิต อัตลักษณ์ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2560, หน้า 2-5) ได้มอบจุดเน้นเชิงนโยบาย กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. กระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งได้กำหนด ไว้ในรัฐธรรมนูญฯ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติเป็นจุดเน้นด้านการศึกษาที่จะดำเนินการ 6

ด้าน คือ

- 1.1 ความมั่นคง
- 1.2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 1.3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- 1.4 การสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมกัน

ทางสังคม

- 1.5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม

- 1.6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2. จุดเน้นการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ

- 2.1 ดำเนินการอยู่ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี

(พ.ศ. 2560 – 2579)

- 2.2 ทุกโครงการของกระทรวงศึกษาธิการต้องเน้นความ

โปร่งใส และต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

- 2.3 กระทรวงศึกษาธิการ ต้องมีคุณลักษณะ MM =

Modernized MOE มีการดำเนินการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- 2.4 ดำเนินการเร่งด่วนตามข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีให้เห็น

ผลการดำเนินการเป็นรูปธรรม

3. จุดเน้นสำคัญ นโยบาย แนวทางหลักการดำเนินงานและ

โครงการสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ โดยยึดกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน เป็นหลักในการดำเนินการให้เป็นรูปธรรม ดังนี้

3.1 ด้านความมั่นคง

3.1.1 แนวทางหลัก

3.1.1.1 พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน

- 1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลัก

น้อมนำพระราชปณิธานและพระราชกระแสด้านการศึกษา พัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอนวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวประวัติศาสตร์และสถาบันพระมหากษัตริย์

- 2) พัฒนากระบวนการเรียนการสอน เพื่อความ

ปรองดองและสมานฉันท์ เช่น กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

3.1.1.2 การบริหารจัดการ

1) การศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่

ชายขอบ/ชายแดน

2) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา

3.2 ด้านการผลิต พัฒนากำลังคนและสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

3.2.1 แนวทางหลัก ผลิต พัฒนากำลังคนและงานวิจัย

ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

3.2.1.1 การยกระดับมาตรฐาน พัฒนาหลักสูตร สื่อ

และครูด้านภาษา

1) ยกย่องระดับวิชาภาษาอังกฤษรองรับ Thailand 4.0

ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยจัดทำ Echo English Vocational ซึ่งเป็น Application ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา และการอบรมโดย Boot Camp ตลอดจนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของประชาชนในรูปแบบต่างๆ อาทิ หลักสูตรภาษาอังกฤษระยะสั้น Application และสื่อต่างๆ ที่หลากหลาย

2) พัฒนาวិชาภาษาจีน โดยหลักการเดียวกับวิชา

ภาษาอังกฤษ โดยปี 2560 จะดำเนินการเป็นกลุ่มเล็กโดยการสนับสนุนของสถานทูตสาธารณรัฐประชาชนจีน

3) ขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษา (STEM

Education) เพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนบุคลากรสายวิทยาศาสตร์ของประเทศ

4) พัฒนาโรงเรียนวิทยาศาสตร์ ห้องเรียนหลักสูตร

พิเศษเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน

3.2.1.2 ผลิตกำลังคนรองรับ New S-Curve โดยสาน

พลังประชารัฐด้านการศึกษาและจัดการศึกษาทวิภาคีอีกรูปแบบหนึ่งโดยใช้สถานการณ์จริงจากสถานประกอบการและชุมชน “ปรับโรงงาน เป็นโรงเรียน” โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนนักศึกษาได้ฝึกทักษะฝีมือควบคู่กับการฝึกทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้มีสมรรถนะที่เป็นไปตามความต้องการของสถานประกอบการ

3.2.1.3 ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน เร่งรัด

การพัฒนาอาจารย์ เพื่อผลิตนวัตกรรมและเทคโนโลยี รองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย 10 อุตสาหกรรมใหม่

3.3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

3.3.1 แนวทางหลัก

3.3.1.1 การพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน

การวัดและประเมินผล

1) การจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย

1.1) กระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบดูแลระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นอนุบาล 3 (เด็กอายุ 3 – 5 ปี) และจัดทำมาตรฐานผู้เรียน ครู สถานศึกษาและผู้บริหารเพื่อประกันคุณภาพให้แก่เด็กปฐมวัยทุกสังกัด

1.2) หน่วยงานอื่น อาทิ กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบดูแลเด็กของคุณัยพัฒนาเด็กเล็ก

2) การส่งเสริม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

2.1) เรื่องคุณธรรม จริยธรรมเน้นการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในเด็ก เยาวชนและต่อยอดการสร้างความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งโมเดลการสร้างความคิดมีหลายทางทั้งกระบวนการลูกเสือ-เนตรนารี รวมทั้งรูปแบบโรงเรียนคุณธรรม โรงเรียนวิถีพุทธและโครงการยุวทูตความคิด

2.2) รณรงค์ให้เด็ก “เกลียดการโกง ความไม่ซื่อสัตย์”

3) การพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอน

3.1) หลักสูตรมีความยืดหยุ่น ชุมชนท้องถิ่นสามารถออกแบบหลักสูตรเองได้

3.2) ปรับปรุงหลักสูตร โดยเพิ่ม 3 วิชา ซึ่งอยู่ในกรอบเดิม ได้แก่ วิชาภูมิศาสตร์ ICT และ Design and Technology โดยวิชา ICT และ Design and Technology เป็นการสนับสนุนช่วยเหลือจากประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา

3.3) แก้ไขปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้เน้นกิจกรรมการอ่านโดยเฉพาะการอ่านให้เด็กอนุบาลฟังและการปรับปรุงห้องสมุด

3.4) เน้นการจัดการเรียนการสอน การคิด

วิเคราะห์ตามรูปแบบ Active Learning ในห้องเรียนปกติและกิจกรรมเสริม โดยกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ เป็นกิจกรรม / วิธีการย่อย รวมทั้งการรองรับผลการทดสอบ PISA และ STEM Education

4) การวัดและประเมินผล

4.1) การวางแผนการประเมินผลนักเรียน

นานาชาติ (PISA) เพื่อให้ผลคะแนนสูงขึ้น

4.2) การประเมินผล O – Net ในวิชาสังคมศึกษา

ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้ประเมิน สำหรับวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นผู้ออกข้อสอบ

4.3) การออกข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์ และ

วิทยาศาสตร์ ดำเนินการในรูปคณะกรรมการออกข้อสอบ

3.3.1.2 การผลิต พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากร

ทางการศึกษา

1) การสรรหาครู

1.1) โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มอบให้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานหลักดำเนินการสรรหาครู (การผลิตรูปแบบการสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การติดตามพร้อมการพัฒนา)

1.2) เปิดโอกาสให้คนเก่งมาเป็นครู

2) ปรับเกณฑ์การประเมินวิทยฐานะครูให้เป็น

การเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนเพื่อให้ครูอยู่ในห้องเรียน

3) การพัฒนาครู การอบรมครู

3.1) หลักสูตรในการอบรมครูให้มีความเชื่อมโยง

กับการได้รับวิทยฐานะและการได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยต้องเป็นหลักสูตรที่ได้รับการอนุมัติ / เห็นชอบ รวมทั้งการพัฒนาครูด้วยระบบ TPEP Online

3.2) หน่วยงานดำเนินการ ให้หน่วยงานกลางในการ

พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย และสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

3.4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและการลดความ

เหลื่อมล้ำทางการศึกษา

3.4.1 แนวทางหลัก โอกาสและความเสมอภาค

ทางการศึกษา

3.4.1.1 สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

โดยยกระดับคุณภาพสถานศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือและพัฒนาเป็นพิเศษ อย่างเร่งด่วน (ICU) รวมทั้งการดำเนินการตามแนวทาง No Child Left Behind คือ จัดทำ ข้อมูลเพื่อส่งต่อผู้เรียน การป้องกัน การติดตามเด็กออกกลางคันโดยชุมชน ผู้ปกครอง ร่วมรับผิดชอบ และคัดกรองเด็กที่มีความจำเป็นและต้องการเป็นพิเศษ

3.4.1.2 เพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

โดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาให้สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกัน ทั้งด้าน โครงสร้างพื้นฐานและระบบเครือข่าย ด้านระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา ด้านสื่อ และองค์ความรู้ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

3.4.1.3 จัดระบบการคัดเลือกเข้าเรียนมหาวิทยาลัย

(Admission) เพื่อสร้างความเท่าเทียมในการใช้สิทธิเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาผ่านระบบ Clearing-House

3.5 ด้านการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

3.5.1 แนวทางหลัก พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียน

การสอน

3.5.1.1 โครงการธนาคารขยะ โดยโรงเรียนและชุมชน

ร่วมคัดแยกขยะ นำกลับมาใช้ประโยชน์

3.5.1.2 การสร้างจิตสำนึกการพัฒนาอย่างยั่งยืน เช่น

โรงเรียนตามพระราชดำริ : ต้นแบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

3.5.1.3 หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยขยายผล

บรรจุในหลักสูตรทุกระดับ

3.6 ด้านการพัฒนาระบบและการบริหารจัดการ

3.6.1 แนวทางหลัก พัฒนาระบบบริหารจัดการ

3.6.1.1 เรื่องกฎหมาย เตรียมความพร้อมเกี่ยวกับ

กฎหมายการศึกษา เพื่อบรรณรับร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน 12 ฉบับ ดังนี้

1) กฎหมายหลัก

1.1) พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

1.2) พ.ร.บ.กองทุนช่วยเหลือผู้ขาดแคลน

ทุนทรัพย์ พ.ศ.

1.3) พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา : จัดตั้งคณะ

กรรมการให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน

2) กฎหมายรอง ใน พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา

2.1) พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวง

ศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

2.2) พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.3) พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

2.4) พ.ร.บ. เงินเดือน วิทยฐานะและเงินประจำ

ตำแหน่งข้าราชการครู

2.5) พ.ร.บ. การอุดมศึกษา พ.ศ.

2.6) พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

2.7) พ.ร.บ. การศึกษาตลอดชีวิต พ.ศ.

2.8) พ.ร.บ. เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ.

2.9) พ.ร.บ. กองทุนพัฒนาครู พ.ศ.

3.6.1.2 ปรับปรุงระบบการบริหารงานบุคคลของ

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.6.1.3 การจัดตั้งกระทรวงอุดมศึกษา ที่เป็นรูปธรรม

ชัดเจน

3.6.1.4 การขับเคลื่อนนโยบายระดับพื้นที่ ให้สำนักงาน

ศึกษาธิการภาคและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เป็นฐานในการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อ

พัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.6.1.5 บริหารจัดการโรงเรียนแม่เหล็กและโรงเรียน

ขนาดเล็ก

สรุปได้ว่า แนวนโยบายในการจัดการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ได้นำนโยบายด้านสังคม โดยเฉพาะด้านการศึกษาที่มีการเร่งปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ มุ่งมั่นที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึง โดยคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้กว้างขวางทั่วถึง มีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ กระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่และสถานศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชนและท้องถิ่น พัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบจุดเน้นเชิงนโยบาย ด้านการศึกษาที่จะดำเนินการ คือ ความมั่นคง การสร้างความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน การสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ จุดเน้นสำคัญ นโยบาย แนวทางหลักการดำเนินงานและโครงการสำคัญ ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยยึดกรอบยุทธศาสตร์ชาติ เป็นหลักในการดำเนินการให้เป็นรูปธรรม ประกอบด้วย พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การผลิต พัฒนา กำลังคนและสร้างความสามารถในการแข่งขัน ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การผลิต พัฒนา ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาโดยยกระดับคุณภาพสถานศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือและพัฒนาเป็นพิเศษ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาให้สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกัน การพัฒนาระบบและการบริหารจัดการ พัฒนาระบบบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

จากที่กล่าวมา กล่าวได้ว่า หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน จะต้องอาศัยทรัพยากรการบริหารหลักที่เป็นทุนทรัพย์ วัสดุ และการจัดการ ซึ่งถือได้ว่า บทบาทสำคัญของโรงเรียนเอกชน การแบ่งเบาภาระของรัฐ ช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพการศึกษา การบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ทำหน้าที่ส่งเสริมและประสานงานการศึกษา

เอกชน ส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัย และการพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา ยึดคุณธรรม นำความรู้ สร้างความตระหนัก สำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสามัคคี สันติวิธี วิถีชีวิตประชาธิปไตย พัฒนาคน โดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ ขยายโอกาสทางการศึกษาทุกระดับทุกประเภท โดยให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายภายในระยะเวลา 3 ปี ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคเอกชนและท้องถิ่น

ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน โดยการศึกษาสังเคราะห์ หลักการและแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ปราบกฏตั้งตาราง 1 –5

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยทางการบริหาร พฤติกรรมการบริหารของผู้ผู้นำ

	นักวิชาการศึกษาที่เกี่ยวข้อง														รวม		
	โสภณ ม่วงทอง (2555)	.ลัดดา อ่ำสอาด (2555)	ดิศกุล คำน้อย (2556)	ตะไบบะพร มากต่าย (2556)	พัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ (2557)	ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559)	Steers (1977)	Edmonds (1979)	House (1981)	Norbeck and Tilden (1988)	Pierce (1991)	Davis and Thomas (1989)	Sergiovanni (1991)	Ramsden (1992)		Halton & Hind (1994)	Hoy & Miskel (2008)
1. พฤติกรรมการบริหารของผู้ผู้นำ																	ความถี่
1.1 พฤติกรรมแบบชี้แนะ								√									1
1.2 พฤติกรรมแบบให้การสนับสนุน					√		√				√		√				4
1.3 พฤติกรรมแบบมีส่วนร่วม		√		√							√		√				4
1.4 พฤติกรรมแบบมุ่งความสำเร็จ ของงาน		√					√	√									3

ตาราง 3 การสังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยทางการบริหาร ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน

	นักวิชาการศึกษาที่เกี่ยวข้อง														รวม		
	โศภิต ม่วงทอง (2555)	.ลัดดา อ่ำสอาด (2555)	ติลก คำน้อย (2556)	ละใบแพร มากต่าย (2556)	พิพิธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ (2557)	ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559)	Steers (1977)	Edmonds (1979)	House (1981)	Norbeck and Tilden (1988)	Pierce (1991)	Davis and Thomas (1989)	Sergiovanni (1991)	Ramsden (1992)		Halton & Hind (1994)	Hoy & Miskel (2008)
2. ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน																	ความถี่
2.1 ความเป็นผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียน					√							√	√				3
2.2 การพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศ			√				√										2

ตาราง 4 การสังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยทางการบริหาร ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน

	นักวิชาการศึกษาที่เกี่ยวข้อง																
	โสภณ ม่วงทอง (2555)	.ลัดดา อ่ำสะอาด (2555)	ดิลก คำน้อย (2556)	ตะโปแพพร มากต่าย (2556)	พพิทโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557)	ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559)	Steers (1977)	Edmonds (1979)	House (1981)	Norbeck and Tilden (1988)	Pierce (1991)	Davis and Thomas (1989)	Sergiovanni (1991)	Ramsden (1992)	Halton & Hind (1994)	Hoy & Miskel (2008)	ความถี่
3. ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน																	
3.1 การได้รับสนับสนุนทางการเงิน และสิ่งของ								√									1
3.2 การได้รับการปรึกษาหารือ									√			√					2
3.3 การได้รับสนับสนุนทางอารมณ์					√				√								2

ตาราง 5 การสังเคราะห์การสังเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยทางการบริหาร พฤติกรรมการสอนของครู

4. พฤติกรรมการสอนของครู	นักวิชาการศึกษาที่เกี่ยวข้อง														ประเภท		
	โตลิติน ม่วงทอง (2555)	.ลัดดา อ่ำสอาด (2555)	ติลก คำน้อย (2556)	ละใบแพร มากต่าย (2556)	พิพิธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ (2557)	ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559)	Steers (1977)	Edmonds (1979)	House (1981)	Norbeck and Tilden (1988)	Pierce (1991)	Davis and Thomas (1989)	Sergiovanni (1991)	Ramsden (1992)		Halton & Hind (1994)	Hoy & Miskel (2008)
4.1 การวางแผนการจัดการเรียนรู้			√		√										√		3
4.2 การจัดการเรียนรู้					√									√			2
4.3 การวัดและประเมินผล การเรียนรู้					√			√						√			3

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

จากตาราง 1 ถึง 5 จากการสังเคราะห์หลักการ และแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ โสภิณ ม่วงทอง (2555); ลัดดา อ่ำสอาด (2556); ดิลก คำน้อย (2556); สะไบแพร มากต่าย (2556); พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557); ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559); Steers (1977); Edmonds (1979); Norbeck and Tilden (1988); Davis and Thomas (1989); Sergiovanni (1991); Pierce (1991); Ramsden (1992); Halton & Hind (1994); Hoy & Miskel (2008) พบว่ามีปัจจัยทางการบริหาร จำนวน 4 ด้าน และองค์ประกอบปัจจัยทางการบริหาร ในแต่ละด้านจำนวน 10 ข้อ แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกด้านที่มีความถี่ ที่นักการศึกษาและนักวิจัยส่วนใหญ่เลือกตั้งแต่ 2 ขึ้นไป ได้ปัจจัยทางการบริหารและองค์ประกอบปัจจัยทางการบริหารในแต่ละด้าน ซึ่งนำมาเป็นปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน รวม 4 ด้าน จำนวน 10 ข้อ ดังนี้

1. พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ

พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ คือ กระบวนการ หรือศักยภาพ ความสามารถของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคคล มีความสามารถในการใช้ศาสตร์และศิลป์ ในการจูงใจให้คนอื่นคล้อยตาม ทำตาม เป็นผู้มีความรู้ สติปัญญา มองการณ์ไกล มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบในการบริหารจัดการ ซึ่งได้มีนักการศึกษาได้ศึกษาและกล่าวถึงพฤติกรรมการบริหารของผู้นำ ดังนี้

โสภิณ ม่วงทอง (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงลำดับตามค่าอิทธิพลจากมากไปน้อยมีทั้งหมด 6 ปัจจัย คือ พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน ปัจจัยวัฒนธรรมของโรงเรียน ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน ปัจจัยการสื่อสาร และปัจจัยความผูกพันของครู

ลัดดา อ่ำสอาด (2556, หน้า 153) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การและสภาพการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง

สังคมและเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การและบรรยากาศองค์การ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ (พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ พฤติกรรมการมีส่วนร่วม การติดต่อสื่อสาร การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

ติลก คำน้อย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เขต 2 และเขต 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เขต 2 และเขต 3 ทั้ง 4 ปัจจัยได้แก่ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ความรับผิดชอบของครู 3) กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้และ 4) บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย มีทั้งหมด 4 ปัจจัย คือสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เอกชน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางสังคมของครู พฤติกรรมการสอนของครูและความรู้เดิมของนักเรียน

Steers (1977, p. 9) ซึ่งได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การที่มีความสัมพันธ์ 3 มิติ คือ การบรรลุเป้าหมายสูงสุด มุมมองเชิงระบบ และพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ มีตัวแปร 4 ลักษณะ คือ ลักษณะขององค์การ ประกอบด้วยโครงสร้างองค์การ และสภาพการใช้เทคโนโลยี ลักษณะสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ และบรรยากาศองค์การ ลักษณะบุคคล ประกอบด้วย ความผูกพันต่อองค์การ ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร ความพึงพอใจของบุคลากร และลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การสนับสนุนผลการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำ การปรับองค์การ และนวัตกรรม และการบริหารการเปลี่ยนแปลง

Edmonds (1979, p. 37) ได้เสนอในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ประการ ได้แก่ ภาวะผู้นำที่แข็งแกร่งของผู้บริหาร

ความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะพื้นฐาน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่สะอาดปลอดภัย ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนในระดับสูง และการติดตามการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

Sergiovanni (1991, pp. 258–263) ได้สรุปลักษณะสถานศึกษาที่จะทำให้ประสบความสำเร็จโดยมีรายละเอียด รวมเป็น 9 ประการด้วยกัน คือ การเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน การมีบรรยากาศสถานศึกษาในทางบวก การส่งเสริมความมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันแบบกลุ่ม การพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง การใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ ผู้นำจะต้องมีภาวะผู้นำที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี การส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การสนับสนุนผลการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง ซึ่งพฤติกรรมการบริหารของผู้นำจะต้องมีพฤติกรรมที่ส่งเสริมการบริหาร ซึ่งได้มีนักวิชาการศึกษาและได้กล่าวไว้ ดังนี้

1.1 พฤติกรรมแบบให้การสนับสนุน

ได้มีนักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย มีทั้งหมด 4 ปัจจัย คือสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเอกชน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางสังคมของครู พฤติกรรมการสอนของครูและความรู้เดิมของนักเรียน

Steers (1977, p. 9) ซึ่งได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การที่มีความสัมพันธ์ 3 มิติ คือ การบรรลุเป้าหมายสูงสุด มุมมองเชิงระบบ และพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ มีตัวแปร 4 ลักษณะ คือ ลักษณะขององค์การ ประกอบด้วยโครงสร้างองค์การ และสภาพการใช้เทคโนโลยี ลักษณะสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การและบรรยากาศองค์การ ลักษณะบุคคล ประกอบด้วย ความผูกพันต่อองค์การ ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร ความพึงพอใจของบุคลากร และลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การ

สนับสนุนผลการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำ การปรับองค์การ และนวัตกรรม และการบริหารการเปลี่ยนแปลง

Pierce (1991, p. 35) ได้วิเคราะห์ลักษณะการบริหารโรงเรียนที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลหรือประสบความสำเร็จว่ามีลักษณะ 5 ประการ คือ การให้ความเคารพกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เน้นการสร้างครูให้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม การกำหนดหลักสูตรที่เน้นบูรณาการและพัฒนาได้มากกว่าทักษะพื้นฐาน การส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการร่วมมือในการวางแผนร่วมกันกับครูและการมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียนของครูกับผู้ปกครอง

Sergiovanni (1991, pp. 258–263) ได้สรุปลักษณะสถานศึกษาที่จะทำให้ประสบความสำเร็จโดยมีรายละเอียด รวมเป็น 9 ประการด้วยกัน คือ การเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน การมีบรรยากาศสถานศึกษาในทางบวก การส่งเสริมความมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันแบบกลุ่ม การพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง การใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

1.2 พฤติกรรมแบบมีส่วนร่วม

มีนักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

ลัดดา อ่ำสอาด (2556, หน้า 153) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การและสภาพการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การและบรรยากาศองค์การ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ (พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ พฤติกรรมการมีส่วนร่วม การติดต่อสื่อสาร การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

Pierce (1991, p. 35) ได้วิเคราะห์ลักษณะการบริหารโรงเรียนที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลหรือประสบความสำเร็จว่ามีลักษณะ 5 ประการ คือ การให้ความเคารพกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เน้นการสร้างครู

ให้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม การกำหนดหลักสูตรที่เน้นบูรณาการและพัฒนาได้มากกว่าทักษะพื้นฐาน การส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการร่วมมือในการวางแผนร่วมกันกับครูและการมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียนของครูกับผู้ปกครอง Sergioivanni (1991, pp. 258–263) ได้สรุปลักษณะสถานศึกษาที่จะทำให้ประสบความสำเร็จโดยมีรายละเอียด รวมเป็น 9 ประการด้วยกัน คือ การเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน การมีบรรยากาศสถานศึกษาในทางบวก การส่งเสริมความมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันแบบกลุ่ม การพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง การใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

1.3 พฤติกรรมแบบมุ่งความสำเร็จของงาน

มีนักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

ลัดดา อ่ำสอาด (2556, หน้า 153) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การและสภาพการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การและบรรยากาศองค์การ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ (พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ พฤติกรรมการมีส่วนร่วม การติดต่อสื่อสาร การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

Steers (1977, p. 9) ซึ่งได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การที่มีความสัมพันธ์ 3 มิติ คือ การบรรลุเป้าหมายสูงสุด มุมมองเชิงระบบ และพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ มีตัวแปร 4 ลักษณะ คือ ลักษณะขององค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การ และสภาพการใช้เทคโนโลยี ลักษณะสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ และบรรยากาศองค์การ ลักษณะบุคคล ประกอบด้วย ความผูกพันต่อองค์การ ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร ความพึงพอใจของบุคลากร และลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนด

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การสนับสนุนผลการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำ การปรับองค์การ และนวัตกรรม และการบริหารการเปลี่ยนแปลง

Edmonds (1979, p. 37) ได้เสนอในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพองค์การ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ประการ ได้แก่ ภาวะผู้นำที่แข็งแกร่งของ ผู้บริหาร ความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะพื้นฐาน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่สะอาด ปลอดภัย ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนในระดับสูง และการติดตามการวัด ประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ เป็นกระทำที่แสดงออกของ ผู้บริหารโรงเรียนแต่ละคน ประกอบด้วย พฤติกรรมแบบให้การสนับสนุน พฤติกรรม แบบมีส่วนร่วม พฤติกรรมแบบมุ่งความสำเร็จของงาน โดยการปฏิบัติจะเป็นการจูงใจ มากกว่าการบังคับให้เกิดกระบวนการทำงานร่วมกันของบุคลากรในองค์การเพื่อให้ โรงเรียนบรรลุประสิทธิผลที่ตั้งไว้

2. ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน

การจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิผลนั้น บรรยากาศของโรงเรียนก็เป็น ปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ได้มีนักการศึกษา ได้ศึกษาและกล่าวไว้ ดังนี้

โสภิต ม่วงทอง (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัย ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงลำดับ ตามค่าอิทธิพลจากมากไปน้อยมีทั้งหมด 6 ปัจจัย คือ พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน ปัจจัยวัฒนธรรมของโรงเรียน ปัจจัยคุณภาพชีวิต ในการทำงาน ปัจจัยการสื่อสาร และปัจจัยความผูกพันของครู

ลัดดา อ่ำสะอาด (2556, หน้า 153) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การและสภาพการใช้เทคโนโลยี ปัจจัย ด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การและบรรยากาศ

องค์การ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ (พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ พฤติกรรมการมีส่วนร่วม การติดต่อสื่อสาร การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

ติลก คำน้อย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เขต 2 และเขต 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เขต 2 และเขต 3 ทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ความรับผิดชอบของครู 3) กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้และ 4) บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 63-67) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ในการทำงาน ด้านขนาดของโรงเรียน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และด้านบรรยากาศองค์การของโรงเรียน

Steers (1977, p. 9) ซึ่งได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การที่มีความสัมพันธ์ 3 มิติ คือ การบรรลุเป้าหมายสูงสุด มุมมองเชิงระบบ และพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ มีตัวแปร 4 ลักษณะ คือ ลักษณะขององค์การ ประกอบด้วยโครงสร้างองค์การ และสภาพการใช้เทคโนโลยี ลักษณะสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ และบรรยากาศองค์การ ลักษณะบุคคล ประกอบด้วย ความผูกพันต่อองค์การ ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร ความพึงพอใจของบุคลากร และลักษณะนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การสนับสนุนผลการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำ การปรับองค์การ และนวัตกรรม และการบริหารการเปลี่ยนแปลง

Edmonds (1979, p. 37) ได้เสนอในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ประการ ได้แก่ ภาวะผู้นำที่แข็งแกร่งของผู้บริหาร ความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะพื้นฐาน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่สะอาดปลอดภัย ความ

คาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนในระดับสูง และการติดตามการวัดประเมินผลการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง

Sergiovanni (1991, pp. 258–263) ได้สรุปลักษณะสถานศึกษาที่จะ ทำให้ประสบความสำเร็จโดยมีรายละเอียด รวมเป็น 9 ประการด้วยกัน คือ การเน้น นักเรียนเป็นศูนย์กลาง การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริม การเรียนรู้ของนักเรียน การมีบรรยากาศสถานศึกษาในทางบวก การส่งเสริมความมี ปฏิสัมพันธ์ต่อกันแบบกลุ่ม การพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง การใช้ภาวะผู้นำแบบมี ส่วนร่วม การส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและ ชุมชน

Hoy & Miskel (2008, pp. 292–293) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพองค์การของสถานศึกษา โดยให้การวิเคราะห์โรงเรียนเป็นระบบสังคมมีปัจจัย นำเข้า ปัจจัยด้านโครงสร้าง ปัจจัยด้านปัจเจกบุคคล ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้าน การเมือง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่สำคัญหรือระบบย่อยที่มีความสัมพันธ์ และมีผลกระทบต่อกันซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า บรรยากาศของโรงเรียน เป็นปัจจัยที่สำคัญ ปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมี ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของผู้เรียนก็เพิ่มขึ้นตาม ซึ่งปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน จำเป็นต้อง มีปัจจัยย่อยที่เข้ามาส่งเสริมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากที่สุด ซึ่งได้มีนักวิชาการ ศึกษาและได้กล่าวไว้ ดังนี้

2.1 ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

ได้มีนักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย มีทั้งหมด 4 ปัจจัย คือสภาพแวดล้อมของ โรงเรียนเอกชน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางสังคมของครู พฤติกรรมการสอนของครูและความรู้เดิมของนักเรียน

Davis and Thomas (1989, p. 29) กล่าวว่า ผู้นำทางวิชาการ คือ ผู้ที่มีความสามารถในการนำและบริหารคนให้กระทำกิจกรรมทางด้านวิชาการให้ บรรลุผล ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน

Sergiovanni (1991, pp. 258–263) ได้สรุปลักษณะสถานศึกษาที่จะทำให้ประสบความสำเร็จโดยมีรายละเอียด รวมเป็น 9 ประการด้วยกัน คือ การเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน การมีบรรยากาศสถานศึกษาในทางบวก การส่งเสริมความมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันแบบกลุ่ม การพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง การใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

2.2 การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ได้มีนักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

ลัดดา อ่ำสอาด (2556, หน้า 153) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การและสภาพการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การและบรรยากาศองค์การ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ (พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ พฤติกรรมการมีส่วนร่วม การติดต่อสื่อสาร การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

Steers (1977, p. 9) ซึ่งได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การที่มีความสัมพันธ์ 3 มิติ คือ การบรรลุเป้าหมายสูงสุด มุมมองเชิงระบบ และพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ มีตัวแปร 4 ลักษณะ คือ ลักษณะขององค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การและสภาพการใช้เทคโนโลยี ลักษณะสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ และบรรยากาศองค์การ ลักษณะบุคคล ประกอบด้วย ความผูกพันต่อองค์การ ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร ความพึงพอใจของบุคลากร และลักษณะนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การสนับสนุนผลการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำ การรับรององค์การ และนวัตกรรม และการบริหารการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน เป็นการจัดสภาพบริเวณภายใน

โรงเรียนอาคารสถานที่ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้ ห้องพัสดุ มีที่พักผ่อน ที่สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความปลอดภัย ร่มรื่น รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์วัสดุอุปกรณ์ อย่างเพียงพอ ที่เอื้อต่อการการจัดกิจกรรมเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งปัจจัยบรรยากาศ ของโรงเรียน เป็นพฤติกรรมของบุคคลในองค์การทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน

ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมการสอน ของครู อันประกอบไปด้วย สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหาร การสนับสนุนทางสังคมของครู มีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

โสภิต ม่วงทอง (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัย ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียง เรียงลำดับ ตามค่าอิทธิพลจากมากไปน้อยมีทั้งหมด 6 ปัจจัย คือ พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน ปัจจัยวัฒนธรรมของโรงเรียน ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการ ทำงาน ปัจจัยการสื่อสาร และปัจจัยความผูกพันของครู

ลัดดา อ่ำสอาด (2556, หน้า 153) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพองค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การและสภาพการใช้เทคโนโลยี ปัจจัย ด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การและบรรยากาศ องค์การ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ (พฤติกรรมผู้นำของ ผู้บริหาร) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง การกำหนดเป้าหมาย เชิงกลยุทธ์ พฤติกรรมการมีส่วนร่วม การติดต่อสื่อสาร การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย มีทั้งหมด 4 ปัจจัย คือสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

เอกชน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางสังคมของครู พฤติกรรมการสอนของครูและความรู้เดิมของนักเรียน

Steers (1977, p. 9) ซึ่งได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การที่มีความสัมพันธ์ 3 มิติ คือ การบรรลุเป้าหมายสูงสุด มุมมองเชิงระบบ และพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ มีตัวแปร 4 ลักษณะ คือ ลักษณะขององค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การและสภาพการใช้เทคโนโลยี ลักษณะสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ และบรรยากาศองค์การ ลักษณะบุคคล ประกอบด้วย ความผูกพันต่อองค์การ ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร ความพึงพอใจของบุคลากร และลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การสนับสนุนผลการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำ การปรับองค์การ และนวัตกรรม และการบริหารการเปลี่ยนแปลง

Edmonds (1979, p. 37) ได้เสนอในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ประการ ได้แก่ ภาวะผู้นำที่แข็งแกร่งของผู้บริหาร ความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะพื้นฐาน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่สะอาดปลอดภัย ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนในระดับสูง และการติดตามการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

Pierce (1991, p. 35) ได้วิเคราะห์ลักษณะการบริหารโรงเรียนที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลหรือประสบความสำเร็จว่ามีลักษณะ 5 ประการ คือ การให้ความเคารพกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เน้นการสร้างครูให้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม การกำหนดหลักสูตรที่เน้นบูรณาการและพัฒนาได้มากกว่าทักษะพื้นฐาน การส่งเสริมให้นักเรียน เกิดการร่วมมือในการวางแผนร่วมกันกับครูและการมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียนของครูกับผู้ปกครอง

Sergiovanni (1991, pp. 258–263) ได้สรุปลักษณะสถานศึกษาที่จะทำให้ประสบความสำเร็จโดยมีรายละเอียด รวมเป็น 9 ประการด้วยกัน คือ การเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน การมีบรรยากาศสถานศึกษาในทางบวก การส่งเสริมความมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันแบบกลุ่ม การพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง การใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางสังคมของครู ซึ่งปัจจัยที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในการทำงาน มีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

3.1 การได้รับการปรึกษาหารือ

มีนักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

Sergiovanni (1991, pp. 258–263) ได้สรุปลักษณะสถานศึกษาที่จะทำให้ประสบความสำเร็จโดยมีรายละเอียด รวมเป็น 9 ประการด้วยกัน คือ การเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน การมีบรรยากาศสถานศึกษาในทางบวก การส่งเสริมความมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันแบบกลุ่ม การพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง การใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

Norbeck and Tilden (1988, p. 34) กล่าวถึงการสนับสนุนทางสังคมเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สำคัญของสังคม ซึ่งอาจอยู่ในรูปเป็นทางการและไม่เป็นทางการผสมผสานกันไป นักการศึกษาและนักวิจัยได้ทำการศึกษาและเห็นพ้องต้องกันว่า การสนับสนุนทางสังคมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) การสนับสนุนด้านจิตใจและอารมณ์ เป็นการสนับสนุนด้านการให้กำลังใจ การไว้วางใจ คำแนะนำ ข้อมูล ข่าวสาร และสนับสนุนให้รู้สึกว่าคุณค่า 2) การสนับสนุนเชิงรูปธรรม เป็นการสนับสนุนโดยการให้ความช่วยเหลือโดยตรง การมอบเครื่องมือที่ทันสมัยสนับสนุน รวมทั้งการช่วยเหลือด้านการเงินงบประมาณ

3.2 การได้รับสนับสนุนทางอารมณ์

นักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย มีทั้งหมด 4 ปัจจัย คือ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเอกชน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางสังคมของครู พฤติกรรมการสอนของครูและความรู้เดิมของนักเรียน

Norbeck and Tilden (1988, p. 34) กล่าวถึงการสนับสนุนทางสังคมเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สำคัญของสังคม ซึ่งอาจอยู่ในรูปเป็นทางการ

และไม่เป็นทางการผสมผสานกันไป นักการศึกษาและนักวิจัยได้ทำการศึกษาและเห็นพ้องต้องกันว่าการสนับสนุนทางสังคมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) การสนับสนุนด้านจิตใจและอารมณ์ เป็นการสนับสนุนด้านการให้กำลังใจ การไว้วางใจ คำแนะนำ ข้อมูลข่าวสาร และสนับสนุนให้รู้สึกว่าคุณค่า 2) การสนับสนุนเชิงรูปธรรม เป็นการสนับสนุนโดยการให้ความช่วยเหลือโดยตรง การมอบเครื่องมือที่ทันสมัยสนับสนุน รวมทั้งการช่วยเหลือด้านการเงินงบประมาณ

สรุปได้ว่า ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน คือ สภาพการทำงานที่ทำให้ครูมีความรู้สึกพึงพอใจ เป็นการสร้างเสริมขวัญกำลังใจให้ครูในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งมีความต้องการการได้รับการปรึกษาหารือ แนะนำแก้ไขปัญหาทั้งงานในหน้าที่และเรื่องส่วนตัวทั้งจากผู้บริหารโรงเรียนและเพื่อนร่วมงาน การได้รับสนับสนุนทางอารมณ์ สนับสนุนด้านการให้กำลังใจ การไว้วางใจ คำแนะนำ ข้อมูลข่าวสาร และสนับสนุนให้รู้สึกว่าคุณค่า

4. พฤติกรรมการสอนของครู

พฤติกรรมการสอนของครู มีส่วนช่วยส่งผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของผู้เรียนด้วยพฤติกรรมการสอนครูผู้สอนในชั้นเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครูผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ต่างๆ อย่างตรงจุดและเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน เพราะการจัดการเรียนรู้เป็นการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน อันต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับเทคนิค บรรยากาศ และปัจจัยที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งกล่าวได้ว่าพฤติกรรมการสอนของครูมีผลต่อคุณภาพผู้เรียน ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งมีนักการศึกษาได้ศึกษา และกล่าวถึงพฤติกรรมการสอนของครูไว้ต่างกัน

ดิลก คำน้อย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 เขต 2 และเขต 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 เขต 2 และเขต 3 ทั้ง 4 ปัจจัยได้แก่ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ความรับผิดชอบของครู 3) กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้และ 4) บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย มีทั้งหมด 4 ปัจจัย คือสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เอกชน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางสังคมของครู พฤติกรรมการสอนของครูและความรู้เดิมของนักเรียน

Steers (1977, p. 9) ซึ่งได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การที่มีความสัมพันธ์ 3 มิติ คือ การบรรลุเป้าหมายสูงสุด มุมมองเชิงระบบ และพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ มีตัวแปร 4 ลักษณะ คือ ลักษณะขององค์การ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การ และสภาพการใช้เทคโนโลยี ลักษณะสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ และบรรยากาศองค์การ ลักษณะบุคคล ประกอบด้วย ความผูกพันต่อองค์การ ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร ความพึงพอใจของบุคลากร และลักษณะนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การสนับสนุนผลการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำ การปรับองค์การ และนวัตกรรม และการบริหารการเปลี่ยนแปลง

Edmonds (1979, p. 37) ได้เสนอในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ประการ ได้แก่ ภาวะผู้นำที่แข็งแกร่งของผู้บริหาร ความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะพื้นฐาน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่สะอาดปลอดภัย ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนในระดับสูง และการติดตามการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

Pierce (1991, p. 35) ได้วิเคราะห์ลักษณะการบริหารโรงเรียนที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลหรือประสบความสำเร็จว่ามีลักษณะ 5 ประการ คือ การให้ความเคารพกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เน้นการสร้างครูให้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม การกำหนดหลักสูตรที่เน้นบูรณาการและพัฒนาได้มากกว่าทักษะพื้นฐาน การส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการร่วมมือในการวางแผนร่วมกันกับครูและการมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียนของครูกับผู้ปกครอง

Sergiovanni (1991, pp. 258–263) ได้สรุปลักษณะสถานศึกษาที่จะทำให้ประสบความสำเร็จโดยมีรายละเอียด รวมเป็น 9 ประการด้วยกัน คือ การเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริม

การเรียนรู้ของนักเรียน การมีบรรยากาศสถานศึกษาในทางบวก การส่งเสริมความมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันแบบกลุ่ม การพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง การใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

Ramsden (1992, p. 36) ให้ข้อเสนอในการพิจารณาพฤติกรรมการสอนของครู ดังนี้

1. สร้างเจตคติในวิชาที่สอนกับนักเรียน
2. สามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์การสอนกระตุ้นให้ผู้นเรียนสนใจได้
3. จูงใจให้ผู้นเรียนมีความเข้าใจได้ในระดับที่สมควร
4. อธิบายเรื่องที่สอนอย่างง่าย
5. อธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น
6. ห่วงใยและให้เกียรติผู้นเรียน
7. ส่งเสริมให้ผู้นเรียนเรียนโดยอิสระ
8. สามารถนำการเรียนและปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้นเรียนได้
9. ใช้วิธีการสอนและให้งานที่ทำให้ผู้นเรียนมีความรับผิดชอบและทำงานร่วมกัน
10. วัตถุประสงค์ด้วยความเที่ยงธรรม
11. เน้นหน้าที่สำคัญอย่างแท้จริง
12. ให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณภาพต่องานที่ผู้นเรียนส่ง
13. สนใจเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนและมุ่งพัฒนาการสอนของตนเองให้ดีขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู มีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้นเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ ประกอบด้วย สร้างเจตคติในวิชาที่สอนกับผู้นเรียน ใช้วัสดุ อุปกรณ์การสอนกระตุ้นให้ผู้นเรียนสนใจ จูงใจให้ผู้นเรียนมีความเข้าใจในระดับที่สมควร อธิบายเรื่องที่สอนอย่างง่าย ห่วงใยและให้เกียรติผู้นเรียน ส่งเสริมให้ผู้นเรียนเรียนโดยอิสระ สนใจเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนและมุ่งพัฒนาการสอนของตนเองให้ดีขึ้น ซึ่งพฤติกรรมการสอนของครู มีนักวิชาการการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

4.1 การวางแผนการจัดการเรียนรู้

ได้มีนักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

ดิลก คำน้อย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เขต 2 และเขต 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาเลย เขต 1 เขต 2 และเขต 3 ทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ ผู้บริหารสถานศึกษา 2) ความรับผิดชอบของครู 3) กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้และ 4) บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากทุกปัจจัย

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, หน้า 37) ได้กล่าวถึง ปัจจัยบาง ประการของนักการศึกษาซึ่งได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับ พฤติกรรมการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยศึกษาพฤติกรรมการสอนของครู 3 ประการ คือ

1. การวางแผนการจัดการเรียนรู้และการเตรียมการสอน หมายถึง กิจกรรมในการคิดและทำล่วงหน้าในการดำเนินการสอน อันประกอบด้วย การกำหนดจุดประสงค์ การจัดเนื้อหากิจกรรม ประสพการณ์ สื่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ กลวิธีต่างๆ ตลอดจนวิธีการประเมิน เพื่อให้การเรียนของนักเรียน บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้

2. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการและพฤติกรรม ของครูที่ใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ ชี้แจงลักษณะวิชาตามหลักการสอนภาษา วิธีเรียนและการวัดผล เสนอเนื้อเรื่องที่เป็นแนวคิดหลักและแนวคิดย่อย ลงมาเป็นขั้นตอน

3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการ ในการใช้วิธีการและเครื่องมือวัดผลทางการศึกษาให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการ วัดผลของครูผู้สอน โดยมุ่งเน้นในการพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคุมไปในกระบวนการเรียน การสอน ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

Halton & Hind (1994, p. 90) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมี ประสิทธิภาพโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ การมีจุดหมายที่ ชัดเจนการมีค่านิยมและความเชื่อร่วมและการมีภาวะผู้นำทางด้านวิชาการด้านบรรยากาศ การเรียนรู้คือ การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องและความรับผิดชอบของนักเรียน การได้รับการสนับสนุน จากชุมชนและผู้ปกครองและด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ คือ

หลักสูตร การสอน การพัฒนาบุคลากร ความคาดหวังในความสำเร็จสูง และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

4.2 การจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, หน้า 37) ได้กล่าวถึง ปัจจัยบางประการของนักการศึกษาซึ่งได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยศึกษาพฤติกรรมการสอนของครู 3 ประการ คือ

1. การวางแผนการจัดการเรียนรู้และการเตรียมการสอน หมายถึง กิจกรรมในการคิดและทำล่วงหน้าในการดำเนินการสอน ประกอบด้วย การกำหนดจุดประสงค์ การจัดเนื้อหากิจกรรม ประสบการณ์ สื่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ กลวิธีต่างๆ ตลอดจนวิธีการประเมิน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้
2. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการและพฤติกรรมของครูที่ใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ ชี้แจงลักษณะวิชาตามหลักการสอนภาษา วิธีเรียนและการวัดผล เสนอเนื้อเรื่องที่เป็นแนวคิดหลักและแนวคิดย่อย ลงมาเป็นขั้นตอน
3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการในการใช้วิธีการและเครื่องมือวัดผลทางการศึกษาให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดผลของครูผู้สอน โดยมุ่งเน้นในการพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ พฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

Halton & Hind (1994, p. 90) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ การมีจุดหมายที่ชัดเจนการมีค่านิยมและความเชื่อร่วมและการมีภาวะผู้นำทางด้านวิชาการด้านบรรยากาศการเรียนรู้คือ การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องและความรับผิดชอบของนักเรียน การได้รับการสนับสนุนจากชุมชนและผู้ปกครอง และด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ คือ หลักสูตร การสอน การพัฒนาบุคลากร ความคาดหวังในความสำเร็จสูง และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

4.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

มีนักวิชาการศึกษากล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, หน้า 37) ได้กล่าวถึง ปัจจัยบางประการของนักการศึกษาซึ่งได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยศึกษาพฤติกรรมการสอนของครู 3 ประการ คือ

1. การวางแผนการจัดการเรียนรู้และการเตรียมการสอน หมายถึง กิจกรรมในการคิดและทำล่วงหน้าในการดำเนินการสอน อันประกอบด้วย การกำหนดจุดประสงค์ การจัดเนื้อหากิจกรรม ประสพการณ์ สื่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ กลวิธีต่างๆ ตลอดจนวิธีการประเมิน เพื่อให้การเรียนของนักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้

2. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการและพฤติกรรมของครูที่ใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ ชี้แจงลักษณะวิชาตามหลักการสอนภาษา วิธีเรียนและการวัดผล เสนอเนื้อเรื่องที่เป็นแนวคิดหลักและแนวคิดย่อย ลงมาเป็นขั้นตอน

3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการในการใช้วิธีการและเครื่องมือวัดผลทางการศึกษาให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการจัดผลของครูผู้สอน โดยมุ่งเน้นในการพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคุมไปในกระบวนการเรียนการสอน ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

Edmonds (1979, p. 37) ได้เสนอในเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ประการ ได้แก่ ภาวะผู้นำที่แข็งแกร่งของผู้บริหาร ความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะพื้นฐาน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่สะอาดปลอดภัย ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนในระดับสูง และการติดตามการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

Halton & Hind (1994, p. 90) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ การมีจุดหมายที่ชัดเจนการมีค่านิยมและความเชื่อร่วมและการมีภาวะผู้นำทางด้านวิชาการด้านบรรยากาศการเรียนรู้อีกคือ การมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบของนักเรียน การได้รับการสนับสนุนจากชุมชนและผู้ปกครอง และด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ คือ หลักสูตร การสอน การพัฒนาบุคลากร ความคาดหวังในความสำเร็จสูง และ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ สรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู เป็นกระบวนการ กิจกรรม ที่ครู พยายามสร้างการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน บทบาทที่แสดงเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิด ความรู้ ความสามารถ ประกอบด้วย การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในการคิดและทำล่วงหน้า และเป็นพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนที่ใช้เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดการประเมินผลและใช้วิธีการ วัดผลที่หลากหลาย และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระของหลักสูตร ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติของนักเรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ปัจจัยทางการบริหารและองค์ประกอบปัจจัย ทางการบริหารในแต่ละด้าน ซึ่งนำมาเป็นปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารโรงเรียน เป็นกระบวนการหรือศักยภาพความสามารถของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อ บุคคล มีความสามารถในการใช้ศาสตร์และศิลป์ในการจูงใจให้คนอื่นคล้อยตาม ทำตาม เป็นผู้มีความรู้ สถิติปัญญา มองการณ์ไกล มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบในการบริหาร จัดการ ได้แก่ พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ ประกอบด้วย พฤติกรรมแบบให้การ สนับสนุน พฤติกรรมแบบมีส่วนร่วม พฤติกรรมแบบมุ่งความสำเร็จของงาน ปัจจัย บรรยากาศของโรงเรียน ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงาน ประกอบด้วย การได้รับการ ปรึกษาหารือ การได้รับสนับสนุนทางอารมณ์ และพฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วย การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้

หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน

ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้หลากหลายในหลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล การบริหารโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี ที่ส่งผลการดำเนินงานเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมาย ไว้ดังนี้

โสภิต ม่วงทอง (2555, หน้า 31) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ได้ศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียน จากแนวความคิดของ มอทท์ (Mott, 1992) ที่ได้แสดงความเห็นว่า การที่สถานศึกษาจะมี

ประสิทธิผลเพียงใดนั้นพิจารณาได้จากความสามารถ 4 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะทางบวก 3) ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในโรงเรียน 4) ความสามารถในการแก้ไขปัญหา

ลัดดา อ่ำสอาด (2556, หน้า 153) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประสิทธิภาพขององค์การของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาประกอบด้วย ความสามารถของบุคลากร ระบบสารสนเทศที่ดีขวัญและกำลังใจของบุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน (ผูกพัน ร่วมมือ สามัคคี) 2) ด้านกระบวนการภายในประกอบด้วย ความสามารถในการปรับตัว (ความก้าวหน้า นวัตกรรม) ความสามารถในการผสมผสานและบูรณาการ และความยืดหยุ่น 3) ด้านผู้รับบริการประกอบด้วยคุณภาพของผลผลิต/ของนักเรียนตามเป้าหมาย การมีลูกค้า/นักเรียนเพิ่มขึ้น การธำรงรักษาลูกค้า/นักเรียน ความพึงพอใจของลูกค้า/ผู้ปกครองที่มีต่อองค์การและ 4) ด้านการเงินประกอบด้วย การเติบโต และผลกำไรขององค์การและการจัดการทรัพยากร

สมใจ ปิตุโส (2556, หน้า 159) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมา คือ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวกและด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย มี 2 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและความพึงพอใจในงานของครู

Gibson, Ivancevich and Donnelly (1982, p. 27) ได้ทำการศึกษาและกำหนดเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิผลขององค์การ โดยใช้หลายเกณฑ์ คือ 1) ความสามารถในการผลิต 2) ประสิทธิภาพ 3) ความพึงพอใจ 4) ความสามารถในการ

ปรับตัวและ 5) การพัฒนาและการอยู่รอด

Hoy and Miskel (1991 อ้างถึงใน พัชโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, หน้า 12)) ได้รวบรวมความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยเขาสรุปไว้ว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ หรือความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู หรือที่สมาชิกของโรงเรียนมีขวัญและกำลังใจที่ดี มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ การทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของสังคมได้ และสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

Sergiovanni (1991, p. 76) อธิบายถึง ประสิทธิภาพของโรงเรียนว่า มีความหมาย 2 ประการ คือ ความหมายแบบทั่วไป หมายถึง ความสามารถในการผลิตที่ทำให้เกิดผลตามที่ปรารถนา ความหมายอีกประการ คือ ความหมายเชิงเทคนิค หมายถึง วัฏจักรของการบริหารการศึกษา

Steers (1991, p. 32) ได้กล่าวถึง การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรโดยใช้เกณฑ์หลายเกณฑ์ ซึ่งสามารถประเมินประสิทธิภาพของโรงเรียนได้ครอบคลุมกว่าการประเมินโดยใช้เกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง โดยพิจารณาจาก การบรรลุเป้าหมายของโรงเรียนซึ่งดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดหาและการใช้ทรัพยากร กระบวนการดำเนินงานที่ราบรื่น และความพึงพอใจในงานของผู้ร่วมงาน

Mott (1992, p. 9) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพขององค์กร โดยพิจารณาจาก 1) ปริมาณและคุณภาพของผลผลิต 2) ประสิทธิภาพ 3) ความสามารถในการปรับตัวและ 4) ความสามารถในการยืดหยุ่น

Parsons (1993, Abstract) ได้เสนอรูปแบบการประเมินประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยอาศัยแนวความคิดพื้นฐานของทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม ที่มีความคิดในการวัดประเมินผลขององค์กรโดยพิจารณาว่าองค์กรเป็นระบบสังคม (social system) ความอยู่รอดของสังคมจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานทำให้ได้มาซึ่งทรัพยากร และทุกระบบของสังคมจะต้องสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ จึงไปสู่จุดหมายขององค์กรได้สำเร็จโดยมีหน้าที่ที่สำคัญที่ต้องพิจารณา ดังนี้

1. การปรับตัว (adaptation) เป็นหน้าที่ของระบบที่จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น จุดประสงค์ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. การบรรลุเป้าหมาย (goal attainment) เป็นการมุ่งให้เป็นระบบบรรลุ

เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. การบูรณาการ (integration) เป็นการสร้างความมั่นคงของสังคม
ในระบบกระบวนการขององค์กร การประสานงาน ความเป็นเอกภาพ

4. การรักษาสีงซ้อนเร้นภายใน (latency) เป็นการรักษาความมั่นคงของ
คุณค่าของระบบการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม รูปแบบวัฒนธรรม การกระตุ้นการจูงใจ

Hoy & Miskel (2008, p. 428) นำเสนอตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงถึงคุณลักษณะ
ของความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน ไว้ 3 ประการ ได้แก่ 1) ความสำเร็จทางวิชาการ
(Academic achievement) 2) ความพึงพอใจในงานของครู (Job satisfaction) และ 3) การ
รับรู้ต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนทั้งหมด (Overall perception of school effectiveness)

สรุปได้ว่า หลักการและแนวคิด เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน
จะเกิดขึ้นได้ คือ การที่โรงเรียนสามารถปฏิบัติงานและนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้
ดำเนินงานของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยจะต้องคำนึงถึง
ในด้านผลผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีเจตคติที่ดี มีความสามารถในการ
ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายใต้ความสามารถของโรงเรียนในการแก้ปัญหาต่างๆ จนทำ
ให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 บัญญัติไว้ว่า “กำหนดให้กระทรวง
กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการการศึกษาทั้งงานวิชาการ งานงบประมาณ
งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง” ดังนั้น การบริหารโรงเรียนตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2553 ให้ดำเนินงานตามภารกิจ 4 งาน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งาน
บริหารงานบุคคล งานบริหารงานทั่วไป สำหรับภารกิจ 4 งาน ถือเป็นภาระกระจาย
อำนาจสู่สถานศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้การ
บริหารงานคล่องตัว และรวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน
ท้องถิ่น และประเทศชาติอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปสถานศึกษาเอกชนมีอิสระ

คล่องตัว และรวดเร็วในการบริหารงาน ประกอบกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ดังนั้น สถานศึกษาทุกสังกัด ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชน จะต้องปฏิบัติตามขณะเดียวกัน ทางโรงเรียนมีอำนาจในการบริหารงานที่สามารถตัดสินใจ โดยโรงเรียนเองได้มากขึ้น เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ ในภารกิจดังกล่าว ประสิทธิภาพการบริหาร โรงเรียนจะเกิดขึ้นได้ จะต้องดำเนินงานตามภารกิจที่สำคัญ กนกวรรณ สารโป (2558, หน้า 25-30) ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. งานวิชาการ

งานวิชาการ เปรียบเสมือนหัวใจของโรงเรียน สามารถพัฒนาสติปัญญา ความนึกคิดของผู้เรียนเพื่อประโยชน์ต่างๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งงานวิชาการที่ครูจะต้อง ปฏิบัติประกอบด้วยภารกิจหลัก ดังนี้

- 1.1 การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการ พัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
- 1.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ
- 1.3 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 1.4 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
- 1.5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 1.6 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 1.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
- 1.8 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
- 1.9 การนิเทศการศึกษา
- 1.10 การแนะแนว
- 1.11 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
- 1.12 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
- 1.13 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น
- 1.14 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

1.15 การจัดทำระเบียบและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ
ของสถานศึกษา

1.16 การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา

1.17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สรุปได้ว่า งานวิชาการ ถือเป็นหัวใจหลักของการบริหารโรงเรียน
ซึ่งต้องพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
การวางแผนงานด้านวิชาการ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาและส่งเสริม
ให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การประสานความร่วมมือในการพัฒนา
วิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. งานงบประมาณ

ในการจัดการศึกษาและการบริหารโรงเรียน จำเป็นจะต้องมีความ
คล่องตัว สะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้โรงเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

2.1 การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณเพื่อเสนอต่อ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วแต่กรณี

2.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงิน ตามที่ได้รับจัดสรร
งบประมาณ

2.3 การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

2.4 การขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

2.5 การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ

2.6 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ

2.7 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจากงบประมาณ

2.8 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

2.9 การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อ
การศึกษา

2.10 การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา

2.11 การวางแผนพัสดุ

2.12 การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของ
ครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วแต่กรณี

2.13 การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการจัดทำและจัดการพัสดุ

2.14 การจัดหาพัสดุ

2.15 การควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ

2.16 การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน

2.17 การเบิกเงินจากคลัง

2.18 การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงิน

2.19 การนำเงินส่งคลัง

2.20 การจัดทำบัญชีการเงิน

2.21 การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน

2.22 การจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน

สรุปได้ว่า งานบริหารงบประมาณ หมายถึง การจัดการศึกษาและ
การบริหารโรงเรียน เพื่อการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาที่จะต้อง
มีความคล่องตัว สะดวกรวดเร็วและให้เกิดประสิทธิภาพ

3. งานบริหารงานบุคคล

งานบริหารงานบุคคล คือ การบริหารบุคคลที่อยู่ร่วมกัน ให้ปฏิบัติงาน
ให้ได้ผลดีที่สุด ซึ่งในขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้ร่วมงานมีความสุข ให้ความร่วมมือและ
ปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับโรงเรียนมากที่สุด ซึ่งมีการดำเนินการ ดังนี้

3.1 การวางแผนอัตรากำลัง

3.2 การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.3 การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง

3.4 การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษา

3.5 การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน

3.6 การลาทุกประเภท

3.7 การประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.8 การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ

- 3.9 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- 3.10 การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
- 3.11 การอุทธรณ์และการร้องทุกข์
- 3.12 การออกจากราชการ
- 3.13 การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ
- 3.14 การจัดทำบัญชีรายชื่อ และให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอ

พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

- 3.15 การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.16 การส่งเสริมและยกย่องมเชิดชูเกียรติ
- 3.17 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- 3.18 การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.19 การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต
- 3.20 การพัฒนาข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.21 การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

สรุปได้ว่า งานบริหารงานบุคคล หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินการในการวางแผนการบริหารงานบุคคล ให้บุคลากรที่อยู่ร่วมกัน ปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียนให้เกิดผลดีที่สุด

4. งานบริหารงานทั่วไป

งานบริหารงานทั่วไป เป็นอีกภารกิจหนึ่งของโรงเรียน ที่จะต้องสนับสนุนส่งเสริมการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิผลกับโรงเรียน ซึ่งข้าราชการครูและบุคลากร ควรที่จะได้รับรู้แนวปฏิบัติ ดังนี้

- 4.1 การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
- 4.2 การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
- 4.3 การวางแผนการบริหารงานการศึกษา
- 4.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน

- 4.5 การจั้ดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
- 4.6 การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน
- 4.7 งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 4.8 การดำเนินงานธุรการ
- 4.9 การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 4.10 การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
- 4.11 การรับนักเรียน
- 4.12 การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิก

สถานศึกษา

- 4.13 การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และ

ตามอัธยาศัย

- 4.14 การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 4.15 การทัศนศึกษา
- 4.16 งานกิจการนักเรียน
- 4.17 การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
- 4.18 การส่งเสริม สนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของบุคคล

ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

- 4.19 งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น
- 4.20 การรายงานผลการปฏิบัติงาน
- 4.21 การจั้ดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน
- 4.22 แนวทางการจั้ดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการ

ลงโทษนักเรียน

สรุปได้ว่า งานบริหารงานทั่วไป คือ งานการสนับสนุน ส่งเสริม การปฏิบัติงานของโรงเรียนให้บรรลุตามนโยบาย และมาตรฐานการศึกษาที่โรงเรียน กำหนดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีที่สุด

จากที่กล่าวมาข้างต้น ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนจะเกิดขึ้นได้ คือ การที่โรงเรียนสามารถปฏิบัติงานและนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ดำเนินงาน ของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยจะต้องคำนึงถึงในด้าน ผลผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในการดำเนินงานประกอบด้วยภารกิจ

ที่สำคัญ ประกอบด้วย งานวิชาการ ซึ่งเปรียบเสมือนหัวใจของโรงเรียน งานงบประมาณ จำเป็นจะต้องมีความคล่องตัว สะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ งานบริหารงานบุคคล คือ การบริหารบุคคลที่อยู่ร่วมกัน ให้ปฏิบัติงานให้ได้ผลดีที่สุด ซึ่งในขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้ร่วมงานมีความสุข ให้ความร่วมมือเพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับโรงเรียนมากที่สุดและงานบริหารงานทั่วไป เป็นอีกภารกิจหนึ่งของโรงเรียน ที่จะต้องสนับสนุน ส่งเสริม การปฏิบัติงานของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนให้ดีที่สุด

บริบทโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดอุดรธานี

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2556, หน้า 2-14)

ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาเอกชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการจัดการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของคนในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง หรือการพัฒนาในด้านต่างๆ และภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ช่วยเสริมในส่วนที่ภาครัฐดำเนินการไม่ถึง ช่วยสร้างความหลากหลายในด้านรูปแบบและวิธีการจัดการศึกษา ทำให้เกิดการศึกษาท่างเลือกต่างๆ ที่ภาคเอกชนช่วยเติมเต็มการเรียนรู้ให้กับเด็กและเยาวชน ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาเอกชนจึงเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันในเวทีโลก ด้วยแนวคิดที่จะส่งเสริมภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มากขึ้น และหลากหลายรูปแบบมากขึ้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนากิจการการศึกษาของเอกชน จึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2556-2560 โดยมีกรอบแนวคิดจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช 2555-2558 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง 2552-2559 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 และแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวง

ศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555–2559 รวมทั้งนโยบายสำคัญของรัฐบาลด้านการศึกษา นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ประกาศให้ปี 2556 เป็นปีแห่ง “การรวมพลังยกระดับคุณภาพการศึกษา” และนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ได้ประกาศให้ปีการศึกษา 2556 เป็นปีแห่งการเพิ่มคุณภาพการศึกษาเอกชน เชื่อมโยงกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2556–2560 ดังนี้

1. วิสัยทัศน์

“การศึกษาเอกชนมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล”

2. พันธกิจ

2.1 เร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

2.2 เสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาเอกชนให้แก่ประชาชน

อย่างกว้างขวาง

2.3 พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาเอกชนตามหลักธรรมาภิบาลและ

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.4 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนใต้

สู่สังคมสันติสุข

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนให้ได้มาตรฐานสากล

3.2 เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

ได้พัฒนาตามศักยภาพ

3.3 เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพ

โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

3.4 เพื่อร่วมสร้างสันติสุขโดยใช้กลไกการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ วิถีชีวิต อาชีพ

4. เป้าหมายหลัก

4.1 ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐานและมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูงขึ้นจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชาติ (O-net, Pisa)

4.2 สถานศึกษาเอกชนทุกระดับทุกประเภทผ่านการรับรองมาตรฐาน

ทางการศึกษา

- 4.3 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาเอกชนได้รับการพัฒนา
- 4.4 สัดส่วนผู้เรียนในระบบระหว่างเอกชนต่อรัฐเพิ่มขึ้น
- 4.5 ผู้เรียนและกำลังแรงงานได้รับการเตรียมความพร้อมสู่สังคมและประชาคมอาเซียน
- 4.6 การบริหารจัดการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพ
- 4.7 ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเอกชนและส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน
- 4.8 ผู้เรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
- 4.9 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาเอกชน สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.10 สถานศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ใช้การศึกษาสร้างสันติสุข
5. ตัวชี้วัด
- 5.1 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลัก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการประเมินระดับชาติเพิ่มขึ้น
- 5.2 ร้อยละของสถานศึกษาเอกชนที่ผ่านการประเมินมาตรฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับดีขึ้นไปเพิ่มขึ้น
- 5.3 ร้อยละของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนที่ได้รับเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา (แท็บเล็ต) เพื่อการศึกษา
- 5.4 ร้อยละของผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาเอกชน ได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น
- 5.5 จำนวนสถานศึกษาเอกชนที่ผ่านการประเมินคุณภาพมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น
- 5.6 จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น
- 5.7 จำนวนข้อตกลงความร่วมมือด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น
- 5.8 จำนวนผู้ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาตั้งแต่ระดับ

อนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.9 สัดส่วนผู้เรียนในระบบระหว่างเอกชนต่อรัฐเป็น 30 : 70

5.10 ร้อยละของผู้เรียนสถานศึกษาเอกชนนอกระบบเพิ่มขึ้น

5.11 ร้อยละของผู้จบอาชีวศึกษาเอกชนมีงานทำ ได้รับค่าตอบแทน

ตามคุณวุฒิวิชาชีพ/ สมรรถนะวิชาชีพ

5.12 ร้อยละของผู้เรียนอาชีวศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้น

5.13 จำนวนกฎหมายลำดับรองที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

5.14 จำนวนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดที่ได้รับการจัดตั้งเพิ่มขึ้น

5.15 จำนวนเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้น

5.16 จำนวนฐานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาเอกชนที่มีการจัดทำ

อย่างเป็นระบบ

5.17 ร้อยละของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มี
คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระจากการทดสอบระดับชาติเพิ่มขึ้น

5.18 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอิสลามศึกษา
(I-net) ของผู้เรียนสถานศึกษาเอกชนทุกระดับเพิ่มขึ้น

5.19 ร้อยละของผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา
สช. จังหวัด/ อำเภอ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

5.20 ร้อยละของสถานศึกษาเอกชนที่จัดกิจกรรมทางการศึกษาที่
เกี่ยวข้องกับการสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้น

6. ยุทธศาสตร์

เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายหลัก
ที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้กำหนดยุทธศาสตร์
การดำเนินงาน ดังนี้

6.1 ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเอกชน

6.2 ขยายโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาเอกชน

6.3 พัฒนาระบบบริหารการจัดการศึกษาเอกชนและส่งเสริม

ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเอกชน

6.4 ส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนเพื่อเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้

7. สภาพปัจจุบันและปัญหา

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคมของไทยเป็นสิ่งที่ผันแปรไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคน ทั้งในเชิงสถาบัน ระบบ โครงสร้างของสังคม ดังนั้น การเสริมสร้างให้สังคมไทยมีความเข้มแข็งสามารถเป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ จากการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย และการพัฒนาที่ผ่านมามีผลกระทบต่อสังคมไทย ได้แก่

7.1 โครงสร้างประชากรมีแนวโน้มประชากรวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ประชากรวัยเด็กแรงงานลดลง ขณะที่การย้ายถิ่นของประชาชนส่งผลให้ความเป็นเมืองสูงขึ้น

7.2 คนไทยได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัย แต่ยังมีปัญหาด้านสติปัญญา คุณภาพการศึกษาและมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ

7.3 ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การแพร่ระบาดของยาเสพติด และการเพิ่มขึ้นของการพนันเป็นปัญหาสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

7.4 สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรม จริยธรรม มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และมีแนวโน้มเป็นสังคมปัจเจกชนมากขึ้น

7.5 สื่อมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชาชน แต่ยังมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพคนค่อนข้างน้อย

7.6 บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกก่อให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในระดับทวีปภาคีและระดับพหุภาคี รวมทั้งความร่วมมือในประชาคมอาเซียน

8. การจัดการศึกษาเอกชน

การจัดการศึกษาเอกชน ถือได้ว่าเป็นการจัดการศึกษาที่มีโรงเรียนเอกชนทำหน้าที่ดำเนินการในการขับเคลื่อนกระบวนการทางการศึกษาที่นอกเหนือจากการจัดการของรัฐ โดยบทบาทสำคัญของโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย

8.1 การแบ่งเบาภาระของรัฐ กล่าวคือ โรงเรียนเอกชนสามารถแบ่งเบาภาระของรัฐในเรื่องการจัดการศึกษาให้เยาวชน ซึ่งมีทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน

และการศึกษานอกระบบโรงเรียนทำให้รัฐสามารถประหยัดเงินงบประมาณในการลงทุนด้านการศึกษาได้เป็นจำนวนมาก

8.2 เป็นโรงเรียนใกล้บ้าน โดยโรงเรียนเอกชนส่วนมากเป็นโรงเรียนที่อยู่ในแหล่งชุมชนเกือบทุกชุมชนถือว่าเป็นโรงเรียนใกล้บ้าน มีการคมนาคมที่สะดวก จึงสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองในเรื่องความสะดวกสบาย และการประหยัดเวลา รวมทั้งค่าพาหนะในการเดินทางไป-กลับของนักเรียน

8.3 ให้บริการเด่นเป็นพิเศษ โดยโรงเรียนเอกชนสามารถให้บริการที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษสนองความต้องการของกลุ่มคนได้เป็นอย่างดี เช่น อาหารกลางวัน พาหนะรถรับ-ส่ง หอพัก และสามารถจัดหลักสูตรพิเศษทั้งในเรื่องการฝึกอบรมด้านคุณธรรม จรรยาบรรณ การฝึกทักษะ ทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี กีฬา และอื่นๆ

8.4 ช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพการศึกษา โดยโรงเรียนเอกชนสามารถส่งเสริมเสรีภาพด้านการศึกษา คือช่วยให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีโอกาสในการเลือกสถานศึกษาได้หลากหลายยิ่งขึ้นโดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนที่ดี มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงจะเป็นคู่แข่งกับโรงเรียนของรัฐ จึงเป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้นและยังเป็นการขจัดหรือลดการผูกขาดในการจัดการศึกษา

8.5 การบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว โดยโรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการที่มีอิสระ บริหารงานด้วยระบบธุรกิจ ซึ่งคล่องตัวมากกว่าระบบราชการ จึงสามารถลดขั้นตอนและระเบียบวิธีการในการสั่งการ บังคับบัญชา สามารถตัดสินใจปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านต่างๆ ตลอดจนบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่ ทำให้ประหยัดเวลางบประมาณและกำลังคนซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการบริหารที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความคล่องตัวในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ดำเนินกิจการโดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านระเบียบข้อบังคับเหมือนโรงเรียนภาครัฐทำให้สามารถปรับเปลี่ยนและเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและทันเหตุการณ์

8.6 พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพทัดเทียมกับโรงเรียนของรัฐ โดยพิจารณาได้จากคะแนน

ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา และจากคะแนนการทดสอบมาตรฐานอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษาพบว่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนภาครัฐ

9. ประเภทของโรงเรียนเอกชน

โรงเรียนเอกชน ในฐานะเป็นสถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษา ไม่ว่าจะ เป็นโรงเรียนในระบบ หรือโรงเรียนนอกระบบ ที่มีใช้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สามารถจำแนกประเภทของโรงเรียนเอกชน ดังนี้

9.1 โรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนด จุดมุ่งหมายวิธีการศึกษาหลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอนได้แบ่งประเภทของโรงเรียนเอกชนในระบบ ไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้

9.1.1 ประเภทสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษา ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาลและอนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย) การจัดการระบบการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งต้องจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ไม่น้อยกว่า 12 ปี ตลอดกลุ่ม 3 ระดับ คือ

9.1.1.1 ระดับก่อนประถมศึกษา การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา โดยปกติเป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีอายุสามปีถึงหกปี เพื่อเป็นรากฐานชีวิตและการเตรียมความพร้อมของเด็กทั้งร่างกายและจิตใจสติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ และการอยู่ร่วมในสังคม

9.1.1.2 ระดับประถมศึกษา การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งวางรากฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ และความสามารถขั้นพื้นฐานโดยปกติใช้เวลาเรียนหกปี ซึ่งเด็กที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับทุกคนได้เข้าเรียนและเรียนจบหลักสูตรการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่กำหนดให้เด็กที่อายุย่างเข้าปีที่เจ็ดต้องเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาขั้นบังคับ

9.1.1.3 ระดับมัธยมศึกษา การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1) การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็น การศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ ต่อจากระดับ ประถมศึกษา เพื่อให้รู้ความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ทั้งในด้าน วิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนความสามารถในการประกอบการงานและอาชีพตามควร แก่วัยโดยปกติใช้เวลาเรียน 3 ปีตามนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นฐาน จาก 6 ปีเป็น 9 ปีเป็นการศึกษาภาคบังคับ

2) การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นรากฐาน สำหรับการเรียนต่อเนื่องระดับอุดมศึกษาหรือการประกอบอาชีพรวมทั้งการพัฒนา คุณธรรมเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน

9.1.2 ประเภทอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตาม หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวง ศึกษาธิการ ในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ทั้งนี้ โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาและประเภทอาชีวศึกษาให้รวมถึงโรงเรียน ที่จัดการเรียนการสอนในลักษณะโรงเรียนการกุศล โรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์

9.1.3 ประเภทนานาชาติ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษา โดยใช้ หลักสูตรต่างประเทศ หรือหลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่หรือ หลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อ ศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ

9.2 โรงเรียนนอกระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษา โดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของ การศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่ ประเภทสอนศาสนา ประเภทศิลปะและกีฬา ประเภท วิชาชีพ ประเภททกวาดวิชา ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต นอกจากนี้โรงเรียนนอกระบบ ยังรวมถึงสถาบันศึกษาปอเนาะ ซึ่งเป็นปอเนาะที่ได้รับการจดทะเบียนอนุญาตให้จัดตั้งเป็น

สถาบันศึกษาปอเนาะ ที่ไม่ประสงค์จะจัดตั้งเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม กำหนดสอนเฉพาะศาสนาอิสลาม การจัดการเรียนการสอนเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่มีหลักสูตรเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการอ่านการอรรถอธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน และ วิชาภาษาอาหรับ ไม่มีระบบชั้นเรียน ไม่กำหนดเวลาเรียนที่แน่นอน จะใช้เวลาเรียนเท่าใด ก็ได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนและการประเมินผลของโต๊ะครู ปัจจุบันรัฐบาลได้ส่งเสริม สถาบันศึกษาปอเนาะเหล่านี้ เป็นสถาบันสังคมเพื่อการเรียนการสอนตามหลักศาสนา อิสลาม ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตตามวัฒนธรรมอิสลาม ความต้องการของชุมชน และ รวมถึงศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) ซึ่งเป็นสถานที่อบรมเด็กเล็กคู่กับ มัสยิด เปิดสอนวันเสาร์-อาทิตย์ หรือช่วงเย็นของวันธรรมดา (ยกเว้นวันศุกร์ ซึ่งเป็น วันหยุดของศาสนาอิสลาม) การจัดการเรียนการสอนใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาปริญญาอื่น ประจำมัสยิด พ.ศ. 2548 ภาษาร่วมใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่นและมลายูกลาง

10. จำนวนสถานศึกษา นักเรียน และครูในสถานศึกษาเอกชน (ประเภท สามัญศึกษา) จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1-4 (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2559)

ตาราง 6 สถานศึกษา นักเรียน และครูในสถานศึกษาเอกชน (ประเภทสามัญศึกษา) จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1-4

เขต พื้นที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน นักเรียน	ระดับชั้นที่ เปิดสอน	จำนวนผู้บริหาร โรงเรียน และ ครู		รวม
				ผู้บริหาร โรงเรียน	ครู	
เขต 1	1. สหกิจวิทยา	405	อ.1-ป.6	2	13	15
	2. พันธกิจวิทยา	810	อ.1-ป.6	2	18	20
	3. อุดรคริสเตียนวิทยา	1,950	อ.1-ป.6	2	76	78
	4. อุดรมงคลวิทยา	2,170	อ.1-ม.3	2	14	16
	5. กระจ่างวิทยา	750	อ.1-ป.6	2	18	20
	6. ทรงธรรมวิทยา	680	อ.1-ป.6	2	16	18
	7. อาภาพัชร	1,440	อ.1-ป.6	2	25	27
	8. เซนต์เมรี่	2,910	อ.1-ม.6	2	96	98

ตาราง 6 (ต่อ)

เขต พื้นที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน นักเรียน	ระดับชั้นที่ เปิดสอน	จำนวนผู้บริหาร โรงเรียน และ ครู		รวม
				ผู้บริหาร โรงเรียน	ครู	
เขต 1	9. คุณากรณ์	1,105	อ.1-ม.3	2	14	16
	10. มารีย์พิทักษ์อุดรธานี	2,445	อ.1-ม.3	2	70	72
	11. ดอนบอนโกวิทยา	4,905	อ.1-ม.6	2	144	146
	12. อุดรวิทยา	3,000	อ.1-ม.3	2	70	72
	13. อุดรคริสเตียนศึกษา	660	อ.1-ม.3	2	26	28
	14. ประมินทร์	540	ป.1-ป.6	2	6	8
	15. พิษณุภัณฑ์ 2	1,860	อ.1-ม.3	2	33	35
	16. อนุบาลมหาไถ่ศึกษา อุดรธานี	690	อ.1-ป.6	2	11	13
	17. สันติธรรมวิทยา	510	อ.1-ม.3	2	10	12
	18. พัฒนาปัญญา	450	อ.1-ม.3	2	16	18
	19. เทพนุสรณ์	1,470	อ.1-ม.6	2	38	40
	20. โฮลีเมรี่อุดรธานี	1,720	อ.1-ป.3	2	6	8
เขต 2	21. มหาไถ่ศึกษากุมภวาปี	1,769	อ.1-ป.6	2	73	75
	22. มัชฌมน้ำตาลอนุสรณ์	1,567	อ.1-ม.3	2	69	71
	23. เทพปัญญา	1,537	อ.1-ม.3	2	66	68
	24. กมลาลักษณ์	582	อ.1-ม.3	2	48	50
	25. พันธกิจศึกษา	564	อ.1-ป.6	2	24	26
	26. วาสนาศึกษา	366	อ.1-ม.3	2	23	25
	27. วรรณรสุนทรณ์	374	อ.1-ม.3	2	23	25
	28. กมลาลักษณ์วังสามหมอ	157	อ.1-ป.6	2	12	14
	29. อนุบาลวรสุเมธาวิทย์	89	อ.1-ป.6	2	11	13
	30. อนุบาลอุ้นใจ	112	อ.1-ป.6	2	9	11

ตาราง 6 (ต่อ)

เขต พื้นที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน นักเรียน	ระดับชั้นที่ เปิดสอน	จำนวนผู้บริหาร โรงเรียน และ ครู		รวม
				ผู้บริหาร โรงเรียน	ครู	
เขต 3	31. กฤษานันท์	840	อ.1-ม.3	2	20	22
	32. วิสุทธีวงศ์	1,590	อ.1-ม.3	2	43	45
	33. มหาไถ่ศึกษาบ้านดุง	1,260	อ.1-ป.6	2	27	29
	34. พิชญวิทย์	1,455	อ.1-ม.6	2	28	30
	35. พิชญพิชญ์	1,200	อ.1-ม.3	2	16	18
เขต 4	36. ภูมิพิชญ	1,211	อ.1-ม.6	2	38	40
	37. อนุบาลนันทวดี	430	อ.1-ป.6	2	16	18
	38. ศศิกานต์วิทยา	821	อ.1-ม.3	2	33	35
	39. อนุบาลญาริดา	717	อ.1-ป.6	2	20	22
	40. ศศิกานต์น้ำใส	368	อ.1-ป.6	2	17	19
	รวม	47,479	-	80	1,336	1,416

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1-4. 2559, หน้า 1-9)

สรุปได้ว่า โรงเรียนเอกชน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการจัดการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของคน ในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง หรือการพัฒนาด้านต่างๆ และภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ได้ช่วยเสริมในส่วนที่ภาครัฐดำเนินการไม่ทั่วถึง ช่วยสร้างความหลากหลายในด้านรูปแบบ และวิธีการจัดการศึกษา ทำให้เกิดการศึกษาทงเลือกต่างๆ ที่ภาคเอกชนช่วยเติมเต็ม การเรียนรู้ให้กับเด็กและเยาวชน บทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2556-2560 ไว้ว่า การศึกษาเอกชนมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล เร่งปฏิรูป การเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาเอกชนให้แก่ ประชาชนอย่างกว้างขวาง พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาเอกชนตามหลักธรรมาภิบาล

และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน ในจังหวัดชายแดนใต้สู่สังคมสันติสุข ยกกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนให้ได้มาตรฐานสากล เพิ่มโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้พัฒนาตามศักยภาพ พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพโดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ร่วมสร้างสันติสุขโดยใช้กลไกการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ วิถีชีวิต อาชีพ จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคมของไทยเป็นสิ่งที่ผันแปรไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคน ทั้งในเชิงสถาบัน ระบบ โครงสร้างของสังคม ดังนั้น การเสริมสร้างให้สังคมไทยมีความเข้มแข็ง สามารถเป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ การจัดการศึกษาเอกชน จึงถือได้ว่าเป็นการจัดการศึกษาที่มีโรงเรียนเอกชนทำหน้าที่ดำเนินการในการขับเคลื่อนกระบวนการทางการศึกษา ที่นอกเหนือจากการจัดการของรัฐ โดยบทบาทสำคัญของโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย การแบ่งเบาภาระของรัฐ กล่าวคือ โรงเรียนเอกชนสามารถแบ่งเบาภาระของรัฐในเรื่องการจัดการศึกษาให้เยาวชน ซึ่งมีทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบ โรงเรียนทำให้รัฐสามารถประหยัดเงินงบประมาณในการลงทุนด้านการศึกษาได้เป็นจำนวนมาก เป็นโรงเรียนใกล้บ้าน โดยโรงเรียนเอกชนส่วนมากเป็นโรงเรียนที่อยู่ในแหล่งชุมชนเกือบทุกชุมชนถือว่าเป็นโรงเรียนใกล้บ้าน มีการคมนาคมที่สะดวก จึงสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองในเรื่องความสะดวกสบายและการประหยัดเวลารวมทั้งค่าพาหนะในการเดินทางไป-กลับของนักเรียน ให้บริการเด่นเป็นพิเศษ โดยโรงเรียนเอกชนสามารถให้บริการที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษสนองความต้องการของกลุ่มคนได้เป็นอย่างดี เช่น อาหารกลางวัน พาหนะรถรับ-ส่ง หอพัก และสามารถจัดหลักสูตรพิเศษ ทั้งในเรื่องการฝึกอบรบ ด้านคุณธรรม จรรยาบรรณ การฝึกทักษะ ทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี กีฬา และอื่นๆ ช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพการศึกษา โดยโรงเรียนเอกชนสามารถส่งเสริมเสรีภาพด้านการศึกษา คือช่วยให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีโอกาสในการเลือกสถานศึกษาได้หลากหลายยิ่งขึ้นโดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนที่ดี มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงจะเป็นคู่แข่งกับโรงเรียนของรัฐ จึงเป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้นและยังเป็นการขจัดหรือลดการผูกขาดในการจัดการศึกษา การบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว โดยโรงเรียนเอกชน

มีการบริหารจัดการที่มีอิสระ บริหารงานด้วยระบบธุรกิจ ซึ่งคล่องตัวมากกว่าระบบราชการ จึงสามารถลดขั้นตอนและระเบียบวิธีการในการสั่งการ บังคับบัญชา สามารถตัดสินใจปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านต่างๆ ตลอดจนบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่ ทำให้ประหยัดเวลางบประมาณ และกำลังคนซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการบริหารที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความคล่องตัวในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ดำเนินการโดยไม่ข้อจำกัดทางด้านระเบียบข้อบังคับเหมือนโรงเรียนภาครัฐทำให้สามารถปรับเปลี่ยนและเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและทันเหตุการณ์ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพทัดเทียมกับโรงเรียนของรัฐ โดยพิจารณาได้จาก คะแนนผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา และจากคะแนนการทดสอบมาตรฐานอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษาพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนภาครัฐ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยแบ่งรูปแบบการศึกษางานวิจัยออกเป็น 2 ประเด็น คือ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาเรื่องปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนเอกชน
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาเรื่องปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนเอกชน

อุมาพร สันตจิตร์ (2552, หน้า 87-89) ได้ศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ตัวแปรปัจจัยความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้บริหาร ได้แก่ พฤติกรรมผู้นำผู้บริหาร และวิสัยทัศน์ผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความพึงพอใจในการทำงานของครู และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และวัฒนธรรมของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ ด้านการ

บริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารและการสนับสนุน ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งตัวแปรทั้งด้านพฤติกรรมผู้นำผู้บริหาร ด้านวิสัยทัศน์ผู้บริหาร คุณภาพการสอนของครู ความพึงพอใจในการทำงานของครู การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และวัฒนธรรมของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดนครศรีธรรมราชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อาอีตะ ยีเจะนิ (2556, หน้า 67-77) ได้ศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่ามี 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยระดับนักเรียนและปัจจัยระดับโรงเรียน โดยปัจจัยระดับนักเรียนประกอบด้วย พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ความรู้พื้นฐานของนักเรียน การเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อการเรียน การใช้ภาษาในการสื่อสารของนักเรียน และเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และปัจจัยระดับโรงเรียนประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครู คุณภาพชีวิตการทำงานของครู ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และบรรยากาศโรงเรียน

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, หน้า 115-118) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย พบว่า ระดับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (O-net) มีคะแนนเฉลี่ยทุกวิชาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ด้านความพึงพอใจในการทำงานของครูอยู่ในระดับมากที่สุด สถานทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลโดยตรงต่อความรู้เดิมของนักเรียน (Beta = .141) ความรู้เดิมของนักเรียน (NT) ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (O-net) (Beta = .605) การได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางการเงินสิ่งของ และสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการสอนของครู (Beta = .530) การจัดการเรียนรู้ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียนด้านความพึงพอใจของครู (Beta = .325 และ .117) การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ การได้รับการปรึกษาหารือและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนส่งผลโดยตรงต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (Beta = .216, .385 และ .218)

วิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย (2557, หน้า 104-107) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานโรงเรียนคาทอลิก ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบที่ส่งผล

ต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานโรงเรียนคาทอลิก ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ในปี พ.ศ. 2548 ไม่มีความแตกต่างกันโดยองค์ประกอบหลัก สำหรับประสิทธิผลของโรงเรียนคาทอลิก ได้แก่ ประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากครู และประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากผู้ปกครอง ตามลำดับและในปี พ.ศ. 2556 พบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานโรงเรียนคาทอลิกตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกัน แต่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยองค์ประกอบหลัก สำหรับประสิทธิผลของโรงเรียนคาทอลิก ได้แก่ ประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากชุมชนและการยอมรับจากต่างโรงเรียนและประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากนักเรียนตามลำดับสำหรับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานโรงเรียนคาทอลิก ผลการวิจัยพบว่า ได้รับอิทธิพลทางตรงมาจากความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\gamma = 0.48$) และการนำกลยุทธ์บริหารไปใช้ ($\beta = 0.48$) ในขณะที่ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการวางกลยุทธ์ จะส่งอิทธิพลทางอ้อมไปยังประสิทธิผลในการดำเนินงานโรงเรียนคาทอลิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อศึกษาถึงความคงเส้นคงวาของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานโรงเรียนคาทอลิก ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิผลในการดำเนินงานโรงเรียนคาทอลิกยังคงได้รับอิทธิพลทางตรงจาก ความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\gamma = 0.47$) และการนำกลยุทธ์บริหารไปใช้ ($\beta = 0.55$) โดยมีปัจจัยที่ส่งอิทธิพลทางตรงเพิ่มขึ้น ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ ($\gamma = 0.25$) ในขณะที่ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการวางกลยุทธ์ จะส่งอิทธิพลทางอ้อมไปยังประสิทธิผลในการดำเนินงานโรงเรียนคาทอลิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าโรงเรียนคาทอลิกทุกโรงเรียน มีมุ่งเน้นถึงประสิทธิผลในการดำเนินงาน ซึ่งแต่ละโรงเรียนอาจจะมีรูปแบบการบริหารแตกต่างกันในรายละเอียดปลีกย่อย เนื่องจากความแตกต่างกันของโครงสร้างองค์การ สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ที่เด่นชัดของโรงเรียนคาทอลิก ก็คือ การบริหารงานแบบเปิดโอกาสในการมีส่วนร่วมจากครูและผู้ปกครอง รวมถึงการบริหารโรงเรียนที่เน้นคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ยุพิน รุ่งเรืองเกษมสุข (2558, หน้า 112-115) พบว่า 1) ระดับปัจจัยด้านวัฒนธรรมในองค์กรของโรงเรียนเอกชนในเครือศาสนาเขตการศึกษาที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คุณลักษณะผู้นำด้านวัฒนธรรมในองค์กร รองลงมา

คือ ลักษณะวัฒนธรรมในองค์กร 2) ปัจจัยการบริหารโรงเรียนเอกชนในเครือข่ายสารสนเทศการศึกษาที่ 5 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง รองลงมาคือ การบริหารตามนโยบายวัฒนธรรมองค์กรโรงเรียนเอกชนในเครือข่ายสารสนเทศ ปีการศึกษา 2556

3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านวัฒนธรรมในองค์กรกับปัจจัยการบริหารโรงเรียนเอกชนในเครือข่ายสารสนเทศการศึกษาที่ 5 พบว่า ทุกรายการมีความสัมพันธ์เป็นเชิงบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .84$)

ชาาริน เกียรติเวช (2560, หน้า 64-67) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการคงอยู่ของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนขนาดเล็กจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคงอยู่ของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนขนาดเล็ก จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน 4 ปัจจัย ซึ่งเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) ปัจจัยด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา 3) ปัจจัยด้านการจ่ายค่าตอบแทนและรางวัลจูงใจ และ 4) ปัจจัยด้านความผูกพันต่อสถานศึกษา ส่วนการคงอยู่ของบุคลากร พบว่า ทั้ง 4 ปัจจัยส่งผลกระทบต่อคงอยู่ของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนขนาดเล็ก จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น .619, .654, .788 และ .875 ตามลำดับ แต่มีเพียง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการจ่ายค่าตอบแทนและรางวัลจูงใจ และปัจจัยด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์การคงอยู่ของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนขนาดเล็กจังหวัดเชียงใหม่ ได้ร้อยละ 77 และร้อยละ 73.40 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารและปัจจัยด้านความผูกพันต่อสถานศึกษา ไม่สามารถนำไปใช้พยากรณ์การคงอยู่ของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนขนาดเล็กได้ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (Raw score) $\hat{Y} = 0.980 + 0.786 (X_4) + 0.266 (X_3)$ และสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Standard score) $\hat{Z} = 0.857 (X_4) + 0.302 (X_3)$

Woods & O'Loughlin (1998, abstract) ศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศทางการศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำที่เป็นปัจจัยทำให้โรงเรียนมีความเป็นเลิศทางการศึกษา มีดังนี้ 1) มีความชำนาญในการเลือกครู 2) ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ 3) กำกับติดตามกิจกรรมโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ 4) อุทิศเวลาให้กับการปรับปรุงโรงเรียนเต็มที่ 5) สนับสนุนและส่งเสริมครู 6) แสวงหาทรัพยากร และ

7) เป็นผู้นำทางวิชาการที่ดี นอกจากนี้ ข้อมูลที่รวบรวมได้ยังมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนในด้านต่อไปนี้ คือ 1) ผลผลิต 2) บรรยากาศและวัฒนธรรม 3) การเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ 4) มีการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ 5) มีการนำการสอนที่มีประสิทธิผลไปใช้ 6) มีความต้องการและความคาดหวังสูง และ 7) มีภาวะผู้นำที่เด่นชัด ข้อค้นพบจากการศึกษาแสดงลักษณะและความสัมพันธ์ที่สามารถสังเคราะห์ภาวะผู้นำได้ 3 องค์ประกอบ คือ เน้นการวางแผนสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โดยให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและมีวัฒนธรรมโรงเรียนที่มีประสิทธิผลข้อค้นพบเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า ภาวะผู้นำช่วยเปลี่ยนแปลงให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จได้ และหากมีการนำองค์ประกอบเหล่านี้ไปใช้ จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียนได้

Neal (2007, p. 98) ได้ศึกษาและทำวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ภาวะความเป็นผู้นำจากวิกฤตการณ์ความรุนแรงในโรงเรียนมัธยมศึกษาในมหาวิทยาลัยอาร์ิโซนา รัฐอาร์ิโซนา โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ ทดสอบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้บริหารในการแก้ปัญหาระหว่างเกิดวิกฤตการณ์และหลังเกิดวิกฤตการณ์ พบว่า ผู้นำที่มีประสบการณ์สามารถบริหารโดยแก้ไขวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นได้ โดยใช้เทคนิคการตัดสินใจและกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา

Mackey (2007, pp. 30–A) ได้ศึกษาและทำการวิจัย เรื่อง ความเป็นผู้นำกับการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ จากโรงเรียนแฮริสัน มหาวิทยาลัยแนบราสกา เป็นโรงเรียนประถมศึกษามือเมืองฟิโอะเรียน รัฐอิลลินอยด์ โดยศึกษาจากปัจจัย คือ ผู้บริหาร ครู และผู้พิสูจน์วิชาษา เกี่ยวกับหลักการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยความเป็นผู้นำของผู้บริหาร ผู้บริหารต้องสามารถบริหารจัดการเพื่อให้สอดคล้องตอบสนองต่อความต้องการและความสามารถของผู้เรียน

Vernez (2012, Abstract) การศึกษาครั้งนี้ ได้รายงานสถานะเชิงปริมาณและคุณภาพในการดำเนินการของโรงเรียน การจัดการตาม (SBM) ในอินโดนีเซีย ระบุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จของ SBM และประเมินผล SBM ความสำเร็จของนักเรียนแปดปี หลังจากการก่อตั้ง ผลการวิจัย ผู้เขียนอยู่บนพื้นฐานการสำรวจของผู้ว่าจ้าง ครู โรงเรียน คณะกรรมการและผู้ปกครอง การสำรวจของเจ้าหน้าที่อำเภอ และกรณีศึกษา SBM ต้องเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ในวิธีคิดเกี่ยวกับคนและการศึกษา การปรับปรุงที่สำคัญในความสามารถของผู้ว่าจ้าง ครู และชุมชน เพื่อให้เป็น

ผู้นำในการพัฒนาทางเลือกในการเขียนโปรแกรมเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการศึกษาในประเทศ และมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และชุมชนในการกำกับดูแลของโรงเรียน การดำเนินการของ SBM เพื่อให้ห่างไกล ได้พบกับความสำเร็จ แม้ว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ รายงานว่า พวกเขามีโอกาสที่จะทำให้โรงเรียนในการตัดสินใจ พวกเขาบอกว่า พวกเขา ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมันโดยการเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญ และหัวเมืองยังคงมีอิทธิพลต่อนโยบายและการปฏิบัติของโรงเรียน คณะกรรมการ และมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโรงเรียน กิจกรรมเล็กน้อย ทั้งแสดงทัศนคติของโรงเรียน และให้ความเคารพกับโรงเรียน พนักงานทั้งหมด ผู้มีส่วนได้เสีย ในระดับที่บอกว่าพวกเขาไม่ได้เตรียมความพร้อมที่จะให้ความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพการดำเนินการปรับปรุงและผลลัพธ์ของ SBM ในอินโดนีเซีย โรงเรียนสามารถเพิ่มพนักงานเพื่อทำการเปลี่ยนแปลง การดำเนินงานและการเรียนการสอนและการพัฒนาความสามารถในการสนับสนุน เขตโรงเรียนและ SBM ต่อท้ายคือ 1) เขตตัวอย่าง Memo 2) เมื่อข้อมูลจำเพาะสำหรับการทดสอบเกรด 5 นักเรียนในภาษาและคณิตศาสตร์ 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับ SBM และผลงานของนักเรียน

Fenton and Murphy (2014, abstract) ได้ศึกษา เรื่อง แรงขับเคลื่อนในการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงขับเคลื่อนในการเรียนรู้ ได้แก่ วัฒนธรรม การประเมินผล การวิเคราะห์และการปฏิบัติ โดยเฉพาะด้านวัฒนธรรมนั้นความปรารถนาของนักเรียน (student aspiration) และข้อตกลงร่วมกันของนักเรียน (code of conduct) จะเป็นตัวแปรที่ส่งผลให้พฤติกรรมในการเรียนรู้ของนักเรียนเพิ่มขึ้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน

ทิทัมพร ศิริจันทพันธ์ (2555, หน้า 152-154) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร พบว่า ระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนระดับปฐมวัย โดยรวมและรายมาตรฐานอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน

ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนระดับปฐมวัย โดยรวม ไม่แตกต่างกันรายข้อ ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาตาม มาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ ส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียนและ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนระดับปฐมวัย ที่มีระดับ การศึกษาต่างกัน โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3 ด้าน คือ ด้านคุณภาพเด็ก ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้าน การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ ส่วนด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

พัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ (2557, หน้า 115-118) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย พบว่า ระดับประสิทธิผลการบริหาร โรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (O-net) มีคะแนน เฉลี่ยทุกวิชาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ด้านความพึงพอใจในการทำงานของครูอยู่ ในระดับมากที่สุด สถานทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลโดยตรงต่อความรู้เดิมของ นักเรียน (Beta = .141) ความรู้เดิมของนักเรียน (NT) ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (O-net) (Beta = .605) การได้รับการสนับสนุน ทางอารมณ์ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางการเงินสิ่งของ และสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการสอนของครู (Beta = .530) การจัดการเรียนรู้ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียนด้านความพึงพอใจ ของครู (Beta = .325 และ .117) การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ การได้รับการ ปรึกษาหารือและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนส่งผลโดยตรงต่อความ เป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (Beta = .216, .385 และ .218)

กรรณิการ์ สุขสม (2558, หน้า 153-156) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำของ ผู้บริหารด้านวิชาการและด้านบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ประสิทธิภาพ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านวิชาการ และด้านบรรยากาศโรงเรียนของโรงเรียนดังกล่าว อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ปัจจัยภาวะผู้นำ

แบบเปลี่ยนสภาพไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลต่อโรงเรียน แต่พบว่า มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกผ่านด้านบรรยากาศโรงเรียน และด้านวิชาการที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ปัจจัยภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยนไม่มีอิทธิพลทางตรงหรืออิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของโรงเรียน 4) ปัจจัยด้านวิชาการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลต่อโรงเรียนที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกผ่านด้านบรรยากาศโรงเรียนที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 5) ด้านบรรยากาศโรงเรียน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลต่อโรงเรียนที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.36 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จิราพร หมวดเพชร (2558, หน้า 57-60) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน จังหวัดสงขลา พบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นภาวะผู้นำด้านการสร้างแรงบันดาลใจอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนทุกคู่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจกับด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ($r_{x2y3} = .739$) และคู่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการสร้างบารมีหรือการมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์กับด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำสุด ($r_{x1y3} = .096$)

ชลชัย ศรีเชียง (2559, หน้า 93-96) ได้ศึกษา บรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า 1) บรรยากาศองค์การของโรงเรียนเอกชน อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ความไว้วางใจ การผนึกกำลัง ความเอื้ออาทรต่อกัน การมีขวัญสูง การปรับปรุงสถานศึกษา ความเติบโตทางวิชาการและสังคมอย่างต่อเนื่อง ความยอมรับนับถือ และการมีโอกาสในการทำงาน 2) ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวกของนักเรียน ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนและความสามารถ

ในการแก้ปัญหาในโรงเรียน 3) บรรยากาศองค์การของโรงเรียนประกอบด้วย การปรับปรุงสถานศึกษา ความไว้วางใจ การมีโอกาสในการทำงาน ความเอื้ออาทรต่อกัน และความเติบโตทางวิชาการและสังคมอย่างต่อเนื่อง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จรรยา เกตุรุ่ง (2559, หน้า 102-109) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของแรงจูงใจในการทำงานของครูที่มีต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา พบว่า ครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา มีแรงจูงใจในการทำงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีแรงจูงใจในการทำงานด้านความสำเร็จของงานมากที่สุด และมีแรงจูงใจในการทำงานด้านเงินเดือนน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีประสิทธิผลสูงสุด คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมา คือ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ตามลำดับ โดยแรงจูงใจในการทำงานของครูทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแรงจูงใจในการทำงานของครูที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีทั้งหมด 10 ด้าน ได้แก่ สภาพการทำงาน (X9) วิธีการปกครองบัญชา (X8) ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (X3) ความมั่นคงในงาน (X13) การได้รับการยอมรับนับถือ (X2) ความสำเร็จของงาน (X1) โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (X6) นโยบายและการบริหารงานองค์การ (X7) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (X11) และความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา (X10) ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้ง 10 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ได้ร้อยละ 76.4 สามารถนำมาเขียนเป็นสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = 0.584 + 0.455X_9 + 0.380X_8 + 0.323X_3 + 0.164X_{13} + 0.277X_2 + 0.290X_1 + 0.117X_6 + 0.177X_7 + 0.160X_{11} + 0.119X_{10}$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z(Y) = 0.463Z(X_9) + 0.306Z(X_8) + 0.292Z(X_3) + 0.275Z(X_{13}) + 0.255Z(X_2) + 0.244Z(X_1) + 0.232Z(X_6) + 0.213Z(X_7) + 0.138Z(X_{11}) + 0.123Z(X_{10})$$

Glickman (2001, p. 49) ได้ทำการศึกษาและสรุปลักษณะของโรงเรียนที่มีประสิทธิผลหรือโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงาน มี 12 ประการ คือ 1) ผู้บริหารมีความหลากหลายของภาวะผู้นำซึ่งรวมไปถึงภาวะผู้นำของครูด้วย 2) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของโรงเรียน 3) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 4) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง 5) มีการสนับสนุนเรื่องเวลาเรียน การจัดกิจกรรมด้านวิชาการและคุณธรรมจริยธรรมจากทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน 6) เน้นการเรียนการสอน 7) มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 8) มีแผนการสอนที่ดี 9) ครูมีความร่วมมือกัน 10) มีการวิจัยเพื่อสร้างหลักสูตรของโรงเรียน 11) มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการพัฒนาโรงเรียน 12) ใช้วิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาโรงเรียน

Liu (2006, abstract) ศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนในประเทศจีน เพื่อค้นหากระบวนการประสิทธิผลของโรงเรียนในประเทศจีน พบว่า กระบวนการสร้างประสิทธิผลของโรงเรียนมีหลายกระบวนการแตกต่างกันและตรงกันข้ามกับที่ระบุในวรรณกรรมต่างประเทศ ซึ่งความแตกต่างนี้รวมถึงความสำคัญของบทบาทครูประจำชั้นที่เข้มงวดกับนักเรียน ความสำคัญของผลการเรียนนักเรียน ผลกระทบของห้องเรียนขนาดใหญ่ ที่ครูจะเน้นกิจกรรมนักเรียนทั้งห้องมากกว่าที่ละกลุ่ม ผลกระทบจากความขาดแคลน สิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากร โดยเฉพาะโรงเรียนในเขตชนบท ประสิทธิผลของโรงเรียนในเขตเมือง มีสิ่งแตกต่างสำคัญ คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ความคาดหวังของนักเรียน (โดยเฉพาะความคาดหวังในอนาคต) โอกาสในการพัฒนาวิชาชีพครู

Harrison (2007, abstract) ศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนตามการรับรู้ของครูและผู้บริหารโรงเรียนจาก 11 โรงเรียน ในเขตเซาท์เทิร์นมิสซิสซิปปี เพื่อค้นหาการรับรู้ของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่สามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนโดยศึกษาจากตัวแปร 7 ตัว พบว่า ตามความคิดเห็นของครูเห็นว่า อายุระดับเพศโรงเรียน และเพศสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียน ส่วนผู้บริหารเห็นวาระดับความรู้ อายุ และประสบการณ์เป็นตัวทำนายประสิทธิผลของโรงเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน เป็นการอบรมปมเพาะสติปัญญา ร่างกายและจิตวิญญาณ เพื่อผลิตมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีระเบียบวินัย การปรับความคิดของครูให้มองนักเรียนบนพื้นฐานของ

ความรัก ความเข้าใจ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ประกอบด้วย พฤติกรรมการบริหาร
ของผู้นำ ผู้นำจะต้องมีภาวะผู้นำที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การมีแผนงานทางวิชาการที่ดี คือ
ให้การสนับสนุนให้ทุกคนมีส่วนร่วม มุ่งความสำเร็จของงาน บรรยากาศของโรงเรียนก็เป็น
ปัจจัยที่สำคัญ ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมี
ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของผู้เรียนก็เพิ่มขึ้นตาม และความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนก็ช่วยในการบริหารงานโรงเรียน ทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณภาพ
ชีวิตในการทำงาน ก็มีมีส่วนช่วยส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูปัจจัยสำคัญที่สุดในการ
จัดการเรียนการสอน ซึ่งครูผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ต่างๆ อย่างตรงจุด
และเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน คือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้
การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ซึ่งหากเกิดการเรียนรู้ก็เกิดประสิทธิผลตาม ซึ่ง
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนจะเกิดขึ้นได้นั้น โรงเรียนจะต้องสามารถปฏิบัติงานและนำ
ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ดำเนินงานของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์
ที่กำหนดไว้ สถานศึกษาทุกสังกัด ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชน จะต้องปฏิบัติตาม
ขณะเดียวกัน ทางโรงเรียนมีอำนาจในการบริหารงานที่สามารถตัดสินใจโดยโรงเรียนเองได้
มากขึ้น คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบริหารงานบุคคลและงานบริหารงานทั่วไป